

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDirektiv (EU) 2019/878**2024/EØS/28/81****av 20. mai 2019****om endring av direktiv 2013/36/EU med hensyn til unntatte enheter, finansielle holdingselskaper, blandede finansielle holdingselskaper, godtgjøring, tilsynstiltak og -myndighet samt kapitalbevaringstiltak(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 53 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁽⁴⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽⁵⁾ ble vedtatt som en reaksjon på finanskrisen som brøt ut i 2007–2008. Disse regelverkstiltakene har bidratt vesentlig til å styrke finanssystemet i Unionen og gjort institusjoner mer motstandsdyktige mot eventuelle framtidige sjokk. Selv om disse tiltakene var svært omfattende, håndterte de ikke alle påviste svakheter som påvirker institusjoner. Noen av de opprinnelig foreslåtte tiltakene var dessuten underlagt revisjonsklausuler eller var ikke tilstrekkelig detaljerte til at de kunne gjennomføres på en smidig måte.
- 2) Dette direktivets formål er å avhjelpe problemer som har oppstått i forbindelse med de bestemmelsene i direktiv 2013/36/EU som har vist seg ikke å være tilstrekkelig klare, og som derfor har vært gjenstand for ulike fortolkninger, eller som har vist seg å medføre en for stor byrde for visse institusjoner. Det inneholder også endringer av direktiv 2013/36/EU som er nødvendige etter vedtakelsen av enten andre relevante unionsrettsakter, for eksempel europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU⁽⁶⁾, eller de foreslåtte parallelle endringene av forordning (EU) nr. 575/2013. De foreslåtte endringene innebærer dessuten bedre en tilpasning av det gjeldende regelverket til den internasjonale utviklingen med sikte på å fremme konsekvens og sammenlignbarhet mellom jurisdiksjoner.
- 3) Finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper kan være morforetak for bankgrupper, og tilsyns-krav må anvendes på grunnlag av slike holdingselskapers konsoliderte stilling. Ettersom den institusjonen som

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 150 av 7.6.2019, s. 253, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 383/2021 av 10. desember 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

(1) EUT C 34 av 31.1.2018, s. 5.

(2) EUT C 209 av 30.6.2017, s. 36.

(3) Europaparlamentets holdning av 16. april 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. mai 2019.

(4) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

(5) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

(6) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

kontrolleres av slike holdingselskaper, ikke alltid kan sikre at kravene oppfylles på konsolidert grunnlag i hele konsernet, er det nødvendig at visse finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper omfattes direkte av anvendelsesområdet for tilsynsmyndighetene i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 for å sikre oppfyllelse på konsolidert grunnlag. Det bør derfor fastsettes en særskilt godkjenningsprosedyre for og direkte tilsynsmyndighet overfor visse finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper for å sikre at disse holdingselskapene kan gjøres direkte ansvarlige for å sikre at konsoliderte tilsynskrav oppfylles, uten at de pålegges ytterligere tilsynskrav på individuelt grunnlag.

- 4) Godkjenningen av og tilsynet med visse finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper bør ikke være til hinder for at konserner selv velger de særskilte interne ordningene og den fordelingen av oppgaver som konsernet anser egnet for å sikre at de konsoliderte kravene oppfylles, og bør ikke hindre direkte tilsynstiltak rettet mot de institusjonene i konsernet som arbeider med å sikre at tilsynskrav oppfylles på konsolidert grunnlag.
- 5) Under særlige omstendigheter kan et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap som er opprettet med det formål å inneha deltakerinteresser i foretak, unntas fra kravet om godkjenning. Selv om det anerkjennes at et unntatt finansielt holdingselskap eller blandet finansielt holdingselskap kan treffe beslutninger i forbindelse med sin ordinære virksomhet, bør det ikke treffe ledelsesbeslutninger eller operasjonelle eller finansielle beslutninger som påvirker konsernet eller de datterforetakene i konsernet som er institusjoner eller finansinstitusjoner. Når de vurderer om dette kravet er oppfylt, bør vedkommende myndigheter ta hensyn til de relevante selskapsrettslige kravene som gjelder for det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet.
- 6) Den konsoliderende tilsynsmyndigheten har hovedansvaret for tilsyn på konsolidert grunnlag. Det er derfor nødvendig at den konsoliderende tilsynsmyndigheten på egnet måte deltar i godkjenningen av og tilsynet med finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper. Dersom den konsoliderende tilsynsmyndigheten er en annen enn vedkommende myndighet i medlemsstaten der det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet er etablert, bør godkjenning gis gjennom en felles beslutning fra disse to myndighetene. Den europeiske sentralbank bør, når den utfører sin oppgave med å føre tilsyn på konsolidert grunnlag med kredittinstitusjoners morforetak i henhold til rådsforordning (EU) nr. 1024/2013⁽⁷⁾, også utføre sine oppgaver knyttet til godkjenning av og tilsyn med finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper.
- 7) Kommisjonens rapport av 28. juli 2016 om vurderingen av godtgjøringsreglene i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 («Kommisjonens rapport av 28. juli 2016») viste at noen av prinsippene fastsatt i direktiv 2013/36/EU, det vil si kravene om utsettelse og utbetaling i form av instrumenter, er for belastende og ikke står i forhold til de tilsynsmessige fordelene når de anvendes på små institusjoner. Den fastslo også at kostnadene for å anvende disse kravene overstiger de tilsynsmessige fordelene når det gjelder medarbeidere med lave nivåer av variabel godtgjøring, ettersom slike nivåer for variabel godtgjøring ikke, eller i liten grad, oppmuntrer medarbeidere til å ta for stor risiko. Selv om alle institusjoner generelt bør pålegges å anvende alle prinsippene på alle medarbeidere hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på institusjonens risikoprofil, er det derfor nødvendig å unnta små institusjoner og medarbeidere med lave nivåer av variabel godtgjøring fra prinsippene om utsettelse og utbetaling i form av instrumenter fastsatt i direktiv 2013/36/EU.
- 8) Klare, konsekvente og harmoniserte kriterier for identifisering av disse små institusjonene samt lave nivåer av variabel godtgjøring er nødvendige for å sikre tilsynsmessig tilnærming og skape like konkurransevilkår for institusjoner og et tilstrekkelig vern for innskyttere, investorer og forbrukere i hele Unionen. Samtidig bør medlemsstatene gis en viss fleksibilitet slik at de kan velge en strengere tilnærming når de anser det som nødvendig.
- 9) Prinsippet om lik lønn til mannlige og kvinnelige arbeidstakere for samme arbeid eller arbeid av samme verdi er fastsatt i artikkel 157 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV). Dette prinsippet må anvendes konsekvent av institusjonene. De bør derfor føre en kjønnsnøytral godtgjøringspolitikk.

⁽⁷⁾ Rådsforordning (EU) nr. 1024/2013 av 15. oktober 2013 om tildeling av særskilte oppgaver til Den europeiske sentralbank i forbindelse med politikken for tilsyn med kredittinstitusjoner (EUT L 287 av 29.10.2013, s. 63).

- 10) Formålet med godtgjøringskravene er å fremme en forsvarlig og effektiv risikostyring i institusjonene gjennom en tilpasning av de langsiktige interessene til både institusjoner og deres medarbeidere hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på institusjonens risikoprofil (risikotakere som påtar seg betydelig risiko). Samtidig kan datterforetak som ikke er institusjoner, og som derfor ikke er omfattet av direktiv 2013/36/EU på individuelt grunnlag, være omfattet av andre godtgjøringskrav i henhold til de relevante sektorspesifikke rettsaktene som bør ha forrang. Som hovedregel bør derfor godtgjøringskravene i dette direktivet ikke anvendes på slike datterforetak på konsolidert grunnlag. For å hindre eventuell arbitrasje bør imidlertid godtgjøringskravene i dette direktivet anvendes på konsolidert grunnlag på medarbeidere som er ansatt i datterforetak som yter bestemte tjenester, for eksempel kapitalforvaltning, porteføljeforvaltning eller utførelse av ordrer, som gir slike medarbeidere et mandat, i hvilken som helst form, til å utføre arbeidsoppgaver som innebærer at de anses som risikotakere som påtar seg betydelig risiko innenfor bankgruppen. Slike mandater bør omfatte delegerings- eller utkontrakteringsordninger som inngås mellom datterforetaket der medarbeiderne er ansatt, og en annen institusjon i samme konsern. Medlemsstatene bør ikke hindres i å anvende godtgjøringskravene som er fastsatt i dette direktivet, på konsolidert grunnlag på et bredere spekter av datterforetak og deres medarbeidere.
- 11) I henhold til direktiv 2013/36/EU skal en betydelig andel, og i alle tilfeller minst 50 %, av enhver variabel godtgjøring bestå av en balansert kombinasjon av aksjer eller tilsvarende eierinteresser, avhengig av den berørte institusjonens juridiske struktur, eller, for institusjoner som ikke er børsnotert, instrumenter knyttet til aksjer eller tilsvarende instrumenter som ikke er kontantinstrumenter, og om mulig alternative kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter som oppfyller visse vilkår. Dette prinsippet begrenser bruken av instrumenter knyttet til aksjer til institusjoner som ikke er børsnotert, og krever at børsnoterte institusjoner bruker aksjer. I Kommisjonens rapport av 28. juli 2016 ble det fastslått at bruken av aksjer kan føre til betydelige administrative byrder og kostnader for børsnoterte institusjoner. Samtidig kan tilsvarende tilsynsmessige fordeler oppnås ved å tillate at børsnoterte institusjoner bruker instrumenter knyttet til aksjer som følger aksjeverdien. Muligheten til å bruke instrumenter knyttet til aksjer bør derfor også gis til børsnoterte institusjoner.
- 12) Ved tilsynet og evalueringen bør det tas hensyn til institusjonenes størrelse, struktur og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet. Når ulike institusjoner har lignende risikoprofiler, for eksempel fordi de har lignende forretningsmodeller eller geografisk beliggenhet for eksponeringer, eller de er tilknyttet samme institusjonelle beskyttelsesordning, bør vedkommende myndigheter kunne tilpasse metoden for tilsyns- og evalueringsprosessen for å ta hensyn til de felles kjennetegnene ved og risikoene for institusjoner med samme risikoprofil. En slik tilpasning bør imidlertid verken hindre vedkommende myndigheter i å ta behørig hensyn til de spesifikke risikoene som påvirker den enkelte institusjonen, eller endre de pålagte tiltakenes institusjonsspesifikke art.
- 13) Tilleggskravet til ansvarlig kapital som pålegges av vedkommende myndigheter, er en viktig drivkraft for en institusjons samlede nivå for ansvarlig kapital og er relevant for markedsdeltakerne ettersom størrelsen på tilleggskravet til ansvarlig kapital som pålegges, påvirker den utløsende faktoren for begrensninger av utbetaling av utbytte, bonusutbetalinger og betalinger i forbindelse med andre godkjente kjernekapitalinstrumenter. En klar definisjon av vilkårene for å pålegge tilleggskravet til ansvarlig kapital bør fastsettes for å sikre at reglene anvendes konsekvent i alle medlemsstater, og for å sikre at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte.
- 14) Tilleggskravet til ansvarlig kapital som skal pålegges av vedkommende myndigheter, bør fastsettes på bakgrunn av en institusjons særlige situasjon og være behørig begrunnet. Tilleggskrav til ansvarlig kapital kan pålegges for å håndtere risikoer eller risikoelementer som uttrykkelig utelukkes fra eller ikke uttrykkelig omfattes av kravene til ansvarlig kapital i forordning (EU) nr. 575/2013, bare i det omfanget dette anses som nødvendig i lys av en institusjons særlige situasjon. Disse kravene bør i den relevante rangeringen av krav til ansvarlig kapital plasseres over de relevante minstekravene til ansvarlig kapital og under det kombinerte bufferkravet eller bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel, alt etter hva som er relevant. At tilleggskravene til ansvarlig kapital er institusjonsspesifikke, bør hindre at de brukes som et verktøy for å håndtere makro- eller systemrisiko. Dette bør imidlertid ikke hindre at vedkommende myndigheter, blant annet gjennom tilleggskrav til ansvarlig kapital, håndterer de risikoene de enkelte institusjonene påtar seg som følge av sin virksomhet, herunder risikoer som gjenspeiler hvordan en viss økonomisk utvikling og markedsutvikling påvirker én enkelt institusjons risikoprofil.
- 15) Kravet til uvektet kjernekapitalandel gjelder parallelt med de risikobaserte kravene til ansvarlig kapital. Eventuelle tilleggskrav til ansvarlig kapital som vedkommende myndigheter pålegger for å håndtere risikoen for overdreven gjeldsoppbygging, bør derfor legges til minstekravet til uvektet kjernekapitalandel, og ikke til det risikobaserte minstekravet til ansvarlig kapital. Videre bør institusjonene også kunne anvende ren kjernekapital som de anvender for å oppfylle sine krav til gjeldsgrad, til å oppfylle de risikobaserte kravene til ansvarlig kapital, herunder det kombinerte bufferkravet.

- 16) Vedkommende myndigheter bør kunne underrette en institusjon, i form av veiledning, om hver justering av det kapitalbeløpet som overstiger de relevante minstekravene til ansvarlig kapital, det relevante tilleggskravet til ansvarlig kapital og, alt etter hva som er relevant, det kombinerte bufferkravet eller bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel, som de forventer at institusjonen skal oppfylle for å kunne håndtere framtidige stressscenarier. Ettersom slik veiledning utgjør et kapitalmål, bør den anses for å være plassert over de relevante minstekravene til ansvarlig kapital, det relevante tilleggskravet til ansvarlig kapital og det kombinerte bufferkravet eller bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel, alt etter hva som er relevant. Manglende oppnåelse av et slikt mål bør ikke utløse de begrensningene på utdelinger som er fastsatt i direktiv 2013/36/EU. Ettersom veiledningen om ytterligere ansvarlig kapital gjenspeiler tilsynsmessige forventninger, bør direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 verken fastsette obligatorisk offentliggjøringsplikt knyttet til veiledningen eller forby at vedkommende myndigheter anmoder om at veiledningen offentliggjøres. Dersom en institusjon gjentatte ganger unnlater å nå kapitalmålet, bør vedkommende myndighet ha rett til å treffe tilsynstiltak og eventuelt pålegge tilleggskrav til ansvarlig kapital.
- 17) Bestemmelsene i direktiv 2013/36/EU om renterisiko som følger av virksomhet utenfor handelsporteføljen, er knyttet til de relevante bestemmelsene i forordning (EU) nr. 575/2013 som krever en lengre gjennomføringsperiode for institusjoner. For å tilpasse anvendelsen av bestemmelsene om renterisiko som følger av virksomhet utenfor handelsporteføljen, bør de bestemmelsene som er nødvendige for å overholde de relevante bestemmelsene i dette direktivet, få anvendelse fra samme dato som de relevante bestemmelsene i forordning (EU) nr. 575/2013.
- 18) For å harmonisere beregningen av renterisiko som følger av virksomhet utenfor handelsporteføljen, når institusjonenes interne systemer for måling av slik risiko ikke er tilfredsstillende, bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarder utarbeidet av Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽⁸⁾, med sikte på å utvikle en standardisert metode for vurdering av slik risiko. Kommisjonen bør vedta disse tekniske reguleringsstandardene gjennom delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- 19) For å gjøre det lettere for vedkommende myndigheter å identifisere institusjoner som kan få store tap i sin virksomhet utenfor handelsporteføljen som følge av mulige endringer i rentesatser, bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarder utarbeidet av EBA. Disse tekniske reguleringsstandardene bør spesifisere de seks tilsynsmessige sjokkscenariene som alle institusjoner må anvende for å beregne endringer i den økonomiske verdien av egenkapital, de felles forutsetningene som institusjonene må innføre i sine interne systemer for å beregne den økonomiske verdien av egenkapital, og for å fastslå et eventuelt behov for spesifikke kriterier for å identifisere de institusjonene som det kan være berettiget å treffe tilsynstiltak for etter en nedgang i netto renteinntekter som skyldes endringer i rentesatser, og hva som utgjør en stor nedgang. Kommisjonen bør vedta disse tekniske reguleringsstandardene ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- 20) Bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme er avgjørende for å opprettholde finanssystemets stabilitet og integritet. Dersom det avdekkes at en institusjon deltar i hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, kan dette påvirke institusjonens levedyktighet og finanssystemets stabilitet. Sammen med de myndighetene og organene som har ansvar for å sikre at reglene om bekjempelse av hvitvasking av penger i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849⁽⁹⁾ overholdes, har vedkommende myndigheter som har ansvar for tillatelse og tilsyn, en viktig rolle når det gjelder å identifisere og ilegge sanksjoner for mangler. Vedkommende myndigheter bør derfor konsekvent ta hensyn til spørsmål som gjelder hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, i sin relevante tilsynsvirksomhet, herunder evaluerings- og tilsynsprosesser, vurderinger av om institusjonenes styringsformer, framgangsmåter og ordninger er tilstrekkelige, og vurderinger av egnetheten til medlemmer av ledelsesorganet, og i samsvar med dette formidle eventuelle resultater til berørte myndigheter og organer som har ansvar for å sikre at reglene om bekjempelse av hvitvasking av penger overholdes, samt ved behov treffe tilsynstiltak i samsvar med den myndigheten de har i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013. Opplysninger bør gis på grunnlag av resultater som fastslås i de tillatelses-, godkjennings- eller tilsynsprosessene som slike vedkommende myndigheter har ansvar for, og på grunnlag av opplysninger mottatt fra de myndighetene og organene som har ansvar for å sikre overholdelse av direktiv (EU) 2015/849.

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 av 20. mai 2015 om tiltak for å hindre at finanssystemet brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF og kommisjonsdirektiv 2006/70/EF (EUT L 141 av 5.6.2015, s. 73).

- 21) En av de viktigste erfaringene fra finanskrisen i Unionen var at det er nødvendig å ha en hensiktsmessig institusjonell og politisk ramme for å forebygge og håndtere ubalanse i Unionen. I lys av den seneste institusjonelle utviklingen i Unionen kreves en omfattende gjennomgåelse av den politiske rammen for makrotilsyn.
- 22) Direktiv 2013/36/EU bør ikke hindre medlemsstatene i å gjennomføre tiltak i nasjonal rett som har som formål å øke finanssystemets motstandsdyktighet, som for eksempel, men ikke utelukkende, grenser for forholdet mellom lån og verdi, grenser for forholdet mellom gjeld og inntekt, grenser for forholdet mellom gjeldsbetjening og inntekt og andre instrumenter som gjelder utlansstandarder.
- 23) For å sikre at motsykliske kapitalbuffer virkelig avspeiler den risikoen som banksektoren utsettes for ved en altfor høy utlansvekst, bør institusjoner beregne sine institusjonsspesifikke buffer som et vektet gjennomsnitt av de motsykliske buffersatsene som gjelder i de landene der de har sine kreditteksponeringer. Hver medlemsstat bør derfor utpeke en myndighet med ansvar for å fastsette den motsykliske buffersatsen for eksponeringer i den nevnte medlemsstaten. Denne buffersatsen bør ta hensyn til utlansvekstnivåene og endringer i kredittgivingen som andel av bruttonasjonalprodukt (BNP) i den nevnte medlemsstaten samt alle andre variabler som påvirker risikoene for finanssystemets stabilitet.
- 24) I tillegg til en kapitalbevaringsbuffer og en motsyklisk kapitalbuffer bør medlemsstatene kunne kreve at visse institusjoner har en systemrisikobuffer for å forebygge og redusere makro- eller systemrisiko som ikke er omfattet av forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, det vil si en risiko for forstyrrelse av finanssystemet som kan få alvorlige negative følger for finanssystemet og realøkonomien i en bestemt medlemsstat. Systemrisikobuffersatsen bør få anvendelse på alle eksponeringer eller på en undergruppe av eksponeringer og på alle institusjoner, eller på en eller flere undergrupper av disse institusjonene, dersom institusjonene har lignende risikoprofiler i sin forretningsvirksomhet.
- 25) Det er viktig å effektivisere samordningen mellom myndighetene, sikre en klar ansvarsfordeling, forenkle aktiveringen av politiske makrotilsynsverktøy og utvide verktøykassen for makrotilsyn for å sikre at myndighetene kan håndtere systemrisiko i rett tid og på en effektiv måte. Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010⁽¹⁰⁾, forventes å spille en ledende rolle i samordningen av makrotilsynstiltak og i overføringen av opplysninger om planlagte makrotilsynstiltak i medlemsstatene, særlig ved å offentliggjøre vedtatte makrotilsynstiltak på sitt nettsted og gjennom utveksling av opplysninger mellom myndigheter etter meldinger om planlagte makrotilsynstiltak. For å sikre hensiktsmessige politiske tiltak i medlemsstatene forventes ESRB å overvåke at medlemsstatenes makrotilsynspolitik er tilstrekkelig og sammenhengende, herunder ved å overvåke om verktøy anvendes på en konsekvent måte og ikke overlapper hverandre.
- 26) De berørte vedkommende eller utpekte myndighetene bør ha som mål å unngå overlappende eller inkonsekvent anvendelse av makrotilsynstiltakene fastsatt i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013. De berørte vedkommende eller utpekte myndighetene bør særlig ta behørig hensyn til om tiltakene de treffer i henhold til artikkel 133 i direktiv 2013/36/EU, overlapper eller er i strid med andre eksisterende eller kommende tiltak i henhold til artikkel 124, 164 eller 458 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- 27) Vedkommende eller utpekte myndigheter bør kunne fastsette anvendelsesnivået eller -nivåene for bufferen for andre systemviktige institusjoner (O-SII-er) på grunnlag av arten og fordelingen av risikoene som er knyttet til konsernets struktur. Under visse omstendigheter kan det være hensiktsmessig for vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten å innføre en O-SII-buffer bare på et nivå som ligger under det høyeste konsolideringsnivået.
- 28) I samsvar med den metoden for å vurdere globalt systemviktige banker som er offentliggjort av Basel-komiteen for banktilsyn (BCBS), er en institusjons fordringer og forpliktelser på tvers av jurisdiksjoner indikatorer på institusjonens globale systemviktighet og på hvordan dens mislighold kan påvirke det globale finanssystemet. Disse indikatorene gjenspeiler særlige problemer, for eksempel knyttet til at det er vanskeligere å samordne krisehåndteringen av institusjoner med betydelig grensekryssende virksomhet. Framskrittene som er gjort med hensyn til den felles tilnærmingen til krisehåndtering som følge av styrkingen av det felles regelverket og opprettelsen av en felles krisehåndteringsordning, har gitt betydelig bedre evne til å gjennomføre en ordnet krisehåndtering av konserner som

⁽¹⁰⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1).

driver grensekryssende virksomhet i bankunionen. Uten at det berører vedkommende myndigheters eller utpekte myndigheters evne til å foreta sin tilsynsvurdering, bør det derfor beregnes et alternativt tall som gjenspeiler dette framskrittet, og vedkommende eller utpekte myndigheter bør ta hensyn til dette tallet når de vurderer kreditt-institusjoners systemviktighet, uten at dette påvirker de dataene som framlegges for BCBS med sikte på fastsettelsen av internasjonale nevner. EBA bør utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som presiserer den ytterligere metoden for identifisering av globalt systemviktige institusjoner (G-SII-er), slik at det blir mulig å anerkjenne særtrekkene ved den integrerte europeiske rammen for krisehåndtering i forbindelse med den felles krisehåndterings-ordningen. Denne metoden bør brukes bare for å kalibrere G-SII-bufferen. Kommisjonen bør vedta disse tekniske reguleringsstandardene ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- 29) Ettersom målene for dette direktivet, som er å styrke og forbedre allerede eksisterende unionsrettsakter som sikrer ensartede tilsynskrav for institusjoner i hele Unionen, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av deres omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går dette direktivet ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 30) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter⁽¹⁾ har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidingstiltakene i berettigede tilfeller skal følges av et eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende delene av de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktivet anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.
- 31) Direktiv 2013/36/EU bør derfor endres.

VEDTATT DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Endring av direktiv 2013/36/EU

I direktiv 2013/36/EU gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 2 skal nr. 5 og 6 lyde:

«5. Dette direktivet får ikke anvendelse på

- 1) adgang til å utøve virksomhet som verdipapirforetak i det omfang dette er omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU(*),
- 2) sentralbanker,
- 3) postgirokontorer,
- 4) i Danmark, «Eksport Kredit Fonden», «Eksport Kredit Fonden A/S», «Danmarks Skibskredit A/S» og «KommuneKredit»,
- 5) i Tyskland, «Kreditanstalt für Wiederaufbau», «Landwirtschaftliche Rentenbank», «Bremer Aufbau-Bank GmbH», «Hamburgische Investitions- und Förderbank», «Investitionsbank Berlin», «Investitionsbank des Landes Brandenburg», «Investitionsbank Schleswig-Holstein», «Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank», «Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz», «Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank», «LfA Förderbank Bayern», «NRW.BANK», «Saarländische Investitionskreditbank AG», «Sächsische Aufbaubank – Förderbank», «Thüringer Aufbaubank», foretak som er anerkjent i henhold til «Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz» som organer for statlig boligpolitikk, og som ikke hovedsakelig driver bankvirksomhet, samt foretak som er anerkjent i henhold til den nevnte loven som selskaper for sosial boligbygging,
- 6) i Estland, «hoiu-laenuühistud», som samvirkeforetak som er anerkjent i henhold til «hoiu-laenuühistu seadus»,

⁽¹⁾ EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

- 7) i Irland, «Strategic Banking Corporation of Ireland», «credit unions» og «friendly societies»,
  - 8) i Hellas, «Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων» (Tamio Parakatathikon kai Danion),
  - 9) i Spania, «Instituto de Crédito Oficial»,
  - 10) i Frankrike, «Caisse des dépôts et consignations»,
  - 11) i Kroatia, «kreditne unije» og «Hrvatska banka za obnovu i razvitak»,
  - 12) i Italia, «Cassa depositi e prestiti»,
  - 13) i Latvia, «krājaizdevu sabiedrības», foretak som er anerkjent i henhold til «krājaizdevu sabiedrību likums» som samvirkeforetak som yter finansielle tjenester bare til sine medlemmer,
  - 14) i Litauen, «kredito unijos», bortsett fra «centrinės kredito unijos»,
  - 15) i Ungarn, «MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság» og «Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság»,
  - 16) i Malta, «Malta Development Bank»,
  - 17) i Nederland, «Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV», «NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij», «NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering», «Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV» og «kredietunies»,
  - 18) i Østerrike, foretak som er anerkjent som allmenntilgjeldende boligselskaper og «Österreichische Kontrollbank AG»,
  - 19) i Polen, «Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo — Kredytowe» og «Bank Gospodarstwa Krajowego»,
  - 20) i Portugal, «Caixas Económicas» som fantes 1. januar 1986, med unntak av dem som er opprettet som aksjeselskaper samt «Caixa Económica Montepio Geral»,
  - 21) i Slovenia, «SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana»,
  - 22) i Finland, «Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete Ab» og «Finnvera Oyj/Finnvera Abp»,
  - 23) i Sverige, «Svenska Skeppshypotekskassan»,
  - 24) i Det forente kongerike, «National Savings and Investments (NS&I)», «CDC Group plc», «Agricultural Mortgage Corporation Ltd», «Crown Agents for overseas governments and administrations», kredittforeninger («credit unions») og kommunale banker («municipal banks»).
6. Enhetene nevnt i nr. 5 punkt 1 og nr. 5 punkt 3–24 i denne artikkelen skal behandles som finansinstitusjoner ved anvendelse av artikkel 34 og avdeling VII kapittel 3.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).»

2) I artikkel 3 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal nye numre lyde:

- «60) «krisehåndteringsmyndighet» en krisehåndteringsmyndighet som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 18 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU(*),
- 61) «globalt systemviktig institusjon» eller «G-SII» en G-SII som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 133 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 62) «globalt systemviktig institusjon etablert i et tredjeland» eller «G-SII etablert i et tredjeland» en G-SII etablert i et tredjeland som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 134 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 63) «konsern» et konsern som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 138 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 64) «tredjelandskonsern» et konsern hvis morforetak er etablert i et tredjeland,

- 65) «kjønnsnøytral godtgjøringspolitikk» en godtgjøringspolitikk som er basert på lik lønn til mannlige og kvinnelige arbeidstakere for samme arbeid eller arbeid av samme verdi.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).»

- b) Nytt nummer skal lyde:

«3. For å sikre at krav eller tilsynsmyndighet fastsatt i dette direktivet eller i forordning (EU) nr. 575/2013 får anvendelse på konsolidert eller delkonsolidert grunnlag i samsvar med dette direktivet og den nevnte forordningen, skal begrepene «institusjon», «morinstitusjon i en medlemsstat», «morinstitusjon i EU» og «morforetak» også omfatte

- a) finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper som er godkjent i samsvar med artikkel 21a i dette direktivet,
- b) utpekte institusjoner som kontrolleres av et finansielt morholdingselskap i EU, et blandet finansielt morholdingselskap i EU, et finansielt morholdingselskap i en medlemsstat eller et blandet finansielt morholdingselskap i en medlemsstat, der det ikke kreves at det berørte morforetaket godkjennes i samsvar med artikkel 21a nr. 4 i dette direktivet, og
- c) finansielle holdingselskaper, blandede finansielle holdingselskaper eller institusjoner som er utpekt i henhold til artikkel 21a nr. 6 bokstav d) i dette direktivet.»

- 3) Artikkel 4 nr. 8 skal lyde:

«8. Dersom andre myndigheter enn vedkommende myndigheter har myndighet til å foreta krisehåndtering, skal medlemsstatene sikre at disse andre myndighetene samarbeider nært og rådspør vedkommende myndigheter om utarbeidingen av krisehåndteringsplanene, og i alle andre tilfeller der slikt samarbeid og samråd kreves i henhold til dette direktivet, direktiv 2014/59/EU eller forordning (EU) nr. 575/2013.»

- 4) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 2 skal bokstav a) og b) lyde:

- «a) hvilke opplysninger som skal gis til vedkommende myndigheter i kredittinstitusjoners søknad om tillatelse, herunder virksomhetsplanen, organisasjonsstrukturen og styringsordningene i henhold til artikkel 10,
- b) hvilke krav som får anvendelse på aksjeeiere og deltakere med kvalifiserende eierandeler, eller, dersom det ikke finnes noen kvalifiserende eierandeler, på de 20 største aksjeeierne eller deltakerne, i henhold til artikkel 14, og»,

- b) Nytt nummer skal lyde:

«5. EBA skal i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer til vedkommende myndigheter for å fastsette en felles vurderingsmetode for å gi tillatelser i samsvar med dette direktivet.»

- 5) I artikkel 9 skal nye numre lyde:

«3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og EBA om de nasjonale lovene som uttrykkelig tillater andre foretak enn kredittinstitusjoner å drive virksomhet som består i å motta fra offentligheten innskudd eller andre midler som skal betales tilbake.

4. I henhold til denne artikkelen kan medlemsstatene ikke unnta kredittinstitusjoner fra anvendelsen av dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013.»

- 6) Artikkel 10 skal lyde:

«Artikkel 10

Virksomhetsplan, organisasjonsstruktur og styringsordninger

1. Medlemsstatene skal kreve at søknader om tillatelse er vedlagt en virksomhetsplan med angivelse av hvilken type virksomhet som er planlagt, og kredittinstitusjonens organisasjonsstruktur, herunder med angivelse av morforetaket, finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper i konsernet. Medlemsstatene skal også kreve at søknader om tillatelse er vedlagt en beskrivelse av de styringsformene, framgangsmåtene og ordningene som er omhandlet i artikkel 74 nr. 1.

2. Vedkommende myndigheter skal avslå å gi tillatelse til å starte virksomhet som kredittinstitusjon med mindre de er overbevist om at de styringsformene, framgangsmåtene og ordningene som er nevnt i artikkel 74 nr. 1, gir institusjonen mulighet til å foreta en forsvarlig og effektiv risikostyring.»

7) Artikkel 14 nr. 2 skal lyde:

«2. Vedkommende myndigheter skal avslå å gi tillatelse til å starte virksomhet som kredittinstitusjon dersom de, idet de tar hensyn til behovet for å sikre en sunn og forsvarlig ledelse av en kredittinstitusjon, ikke er overbevist om at aksjeeierne eller deltakerne er egnet i samsvar med kriteriene i artikkel 23 nr. 1. Artikkel 23 nr. 2 og 3 og artikkel 24 får anvendelse.»

8) I artikkel 18 skal bokstav d) lyde:

«d) ikke lenger oppfyller tilsynskravene i tredje, fjerde eller sjette del, unntatt kravene i artikkel 92a og 92b i forordning (EU) nr. 575/2013 eller i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) eller artikkel 105 i dette direktivet, eller ikke lenger kan forventes å oppfylle sine forpliktelser overfor kreditorerne, og særlig ikke lenger kan gi sikkerhet for de midlene den er blitt betrodde av sine innskytere.»

9) Følgende artikler innsettes:

«Artikkel 21a

Godkjenning av finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper

1. Finansielle morholdingselskaper i en medlemsstat, blandede finansielle morholdingselskaper i en medlemsstat, finansielle morholdingselskaper i EU og blandede finansielle morholdingselskaper i EU skal søke om godkjenning i samsvar med denne artikkelen. Andre finansielle holdingselskaper eller blandede finansielle holdingselskaper skal søke om godkjenning i samsvar med denne artikkelen dersom de er forpliktet til å overholde dette direktivet eller forordning (EU) nr. 575/2013 på delkonsolidert grunnlag.

2. Ved anvendelse av nr. 1 skal finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper som er nevnt der, gi den konsoliderende tilsynsmyndigheten og, dersom dette ikke er samme myndighet, vedkommende myndighet i medlemsstaten der de er etablert, følgende opplysninger:

- a) Organisasjonsstrukturen i konsernet som det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet er en del av, med klar angivelse av dets datterforetak og eventuelt morforetak, samt plasseringen og arten av virksomhet som utøves av hvert av foretakene i konsernet.
- b) Opplysninger om utnevnelsen av minst to personer som i praksis leder det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet, og om oppfyllelsen av kravene i artikkel 121 om ledelsens kvalifikasjoner.
- c) Opplysninger om oppfyllelsen av kriteriene i artikkel 14 med hensyn til aksjeeiere og deltakere, dersom det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet har en kredittinstitusjon som datterforetak.
- d) Intern organisering og fordeling av oppgaver i konsernet.
- e) Eventuelle andre opplysninger som kan være nødvendige for å foreta vurderingene omhandlet i nr. 3 og 4 i denne artikkelen.

Dersom godkjenningen av et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap finner sted samtidig med vurderingen omhandlet i artikkel 22, skal vedkommende myndighet ved anvendelse av den nevnte artikkelen foreta egnet samordning med den konsoliderende tilsynsmyndigheten og, dersom dette ikke er samme myndighet, vedkommende myndighet i medlemsstaten der det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet er etablert. I så fall skal vurderingsperioden nevnt i artikkel 22 nr. 2 andre ledd utsettes i et tidsrom som overstiger 20 virkedager, til prosedyren angitt i denne artikkelen er fullført.

3. Godkjenning kan gis til et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap i henhold til denne artikkelen bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) De interne ordningene og fordelingen av oppgaver innenfor konsernet er hensiktsmessige for å oppfylle kravene i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolidert eller delkonsolidert grunnlag, og særlig for å
  - i) samordne alle datterforetakene til det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet, herunder ved behov gjennom en hensiktsmessig fordeling av oppgaver mellom datterinstitusjoner,

- ii) forebygge eller håndtere konflikter innenfor konsernet, og
  - iii) gjennomføre konsernets retningslinjer som er fastsatt av det finansielle morholdingselskapet eller det blandede finansielle morholdingselskapet, i hele konsernet.
- b) Organisasjonsstrukturen i konsernet som det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet er en del av, motvirker ikke og hindrer ikke på annen måte et effektivt tilsyn med datterinstitusjonene eller morinstitusjonene når det gjelder de individuelle, konsoliderte og eventuelt delkonsoliderte forpliktelsene som de er underlagt. Ved vurderingen av dette kriteriet skal det særlig tas hensyn til
- i) det finansielle holdingselskapets eller det blandede finansielle holdingselskapets stilling i et konsern med flere nivåer,
  - ii) aksjeeierstrukturen og
  - iii) det finansielle holdingselskapets eller det blandede finansielle holdingselskapets rolle i konsernet.
- c) Kriteriene i artikkel 14 og kravene i artikkel 121 er oppfylt.

4. Det skal ikke kreves godkjenning av det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet i henhold til denne artikkelen dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Det finansielle holdingselskapets hovedvirksomhet består i å erverve eierandeler i datterforetak, eller når det gjelder et blandet finansielt holdingselskap, dets hovedvirksomhet med hensyn til institusjoner eller finansinstitusjoner består i å erverve eierandeler i datterforetak.
- b) Det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet er ikke utpekt som et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, i et konsern som er gjenstand for krisehåndtering i samsvar med den krisehåndteringsstrategien som er fastsatt av den relevante krisehåndteringsmyndigheten i henhold til direktiv 2014/59/EU.
- c) En datterkreditinstitusjon er utpekt som ansvarlig for å sikre at konsernet oppfyller tilsynskravene på konsolidert grunnlag, og har fått alle nødvendige midler og all nødvendig juridisk myndighet til å oppfylle disse forpliktelsene på en effektiv måte.
- d) Det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet deltar ikke i ledelsesbeslutninger eller operasjonelle eller finansielle beslutninger som påvirker konsernet eller dets datterforetak som er institusjoner eller finansinstitusjoner.
- e) Ikke noe hindrer et effektivt tilsyn med konsernet på konsolidert grunnlag.

Finansielle holdingselskaper eller blandede finansielle holdingselskaper som er unntatt fra kravet om godkjenning i samsvar med dette nummeret, skal ikke utelukkes fra avgrensningen av konsolidering som fastsatt i dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013.

5. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal løpende overvåke at vilkårene omhandlet i nr. 3 eller eventuelt nr. 4 er oppfylt. Finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper skal gi den konsoliderende tilsynsmyndigheten de opplysningene som kreves for at den løpende kan overvåke konsernets organisasjonsstruktur og oppfyllelse av vilkårene omhandlet i nr. 3 eller eventuelt nr. 4. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal dele disse opplysningene med vedkommende myndighet i medlemsstaten der det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet er etablert.

6. Dersom den konsoliderende tilsynsmyndigheten har fastslått at vilkårene i nr. 3 ikke er oppfylt eller ikke lenger oppfylles, skal det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet underlegges egnede tilsynstiltak for å sikre eller gjenopprette, alt etter hva som er relevant, kontinuitet og integritet i det konsoliderte tilsynet og sikre oppfyllelse av kravene i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolidert grunnlag. Når det gjelder et blandet finansielt holdingselskap, skal tilsynstiltakene utformes med særlig hensyn til virkningene for det finansielle konglomeratet.

Tilsynstiltakene omhandlet i første ledd kan omfatte

- a) suspensjon av stemmerettene som er knyttet til de av aksjene i datterinstitusjonene som innehas av det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet,
- b) utstedelse av påbud eller sanksjoner overfor det finansielle holdingselskapet, det blandede finansielle holdingselskapet eller medlemmene av ledelsesorganet og lederne, med forbehold for artikkel 65–72,

- c) instruksjer eller anvisninger til det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet om at det skal overføre deltakerinteressene i sine datterinstitusjoner til sine aksjeeiere,
- d) midlertidig utpeking av et annet finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap eller en annen institusjon innenfor konsernet som ansvarlig for å sikre oppfyllelse av kravene i dette direktivet og i forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolidert grunnlag,
- e) begrensning av eller forbud mot utdelinger eller renteutbetalinger til aksjeeiere,
- f) krav om at finansielle holdingselskaper eller blandede finansielle holdingselskaper avhender eller reduserer eierandeler i institusjoner eller andre foretak i finanssektoren,
- g) krav om at finansielle holdingselskaper eller blandede finansielle holdingselskaper framlegger en plan for hvordan de omgående skal oppfylle kravene igjen.

7. Dersom den konsoliderende tilsynsmyndigheten har fastslått at vilkårene i nr. 4 ikke lenger er oppfylt, skal det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet søke om godkjenning i samsvar med denne artikkelen.

8. Dersom den konsoliderende tilsynsmyndigheten er en annen enn vedkommende myndighet i den medlemsstaten der det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet er etablert, skal de to myndighetene samarbeide i fullt samråd for å treffe beslutninger om godkjenning og unntak fra godkjenning omhandlet i henholdsvis nr. 3 og nr. 4 og om tilsynstiltakene omhandlet i nr. 6 og 7. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal utarbeide en vurdering av forholdene omhandlet i nr. 3, 4, 6 og 7, alt etter hva som er relevant, og skal videresende denne vurderingen til vedkommende myndighet i den medlemsstaten der det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet er etablert. De to myndighetene skal gjøre alt de kan for å oppnå en felles beslutning innen to måneder etter at de har mottatt vurderingen.

Den felles beslutningen skal behørig dokumenteres og begrunnes. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal underrette det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet om den felles beslutningen.

Dersom det oppstår uenighet, skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten eller vedkommende myndighet i den medlemsstaten der det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet er etablert, avstå fra å treffe en beslutning og henvise saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA skal treffe sin beslutning innen én måned etter at den mottok denne henvisningen. De berørte vedkommende myndighetene skal treffe en felles beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Saken skal ikke henvises til EBA etter utløpet av tomånedersperioden eller etter at en felles beslutning er truffet.

9. Når det gjelder blandede finansielle holdingselskaper, skal det, i tilfeller der den konsoliderende tilsynsmyndigheten eller vedkommende myndighet i den medlemsstaten der det blandede finansielle holdingselskapet er etablert, er en annen enn koordinatoren som er utpekt i samsvar med artikkel 10 i direktiv 2002/87/EF, kreves at koordinatoren gir sitt samtykke til beslutninger eller felles beslutninger omhandlet i nr. 3, 4, 6 og 7 i denne artikkelen, alt etter hva som er relevant. Dersom det kreves samtykke fra koordinatoren, skal saker det er uenighet om, henvises til den relevante europeiske tilsynsmyndigheten, det vil si EBA eller Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner) (EIOPA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010(*), som skal treffe sin beslutning innen én måned etter at den mottok henvisningen. En beslutning som treffes i samsvar med dette nummeret, skal ikke berøre forpliktelsene fastsatt i direktiv 2002/87/EF eller 2009/138/EF.

10. Ved avslag på godkjenning av et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap i henhold til denne artikkelen, skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten underrette søkeren om beslutningen og begrunnelsen for den innen fire måneder etter at søknaden ble mottatt, eller, dersom søknaden er ufullstendig, innen fire måneder etter mottak av de opplysningene som er nødvendige for å treffe en beslutning.

Det skal i alle tilfeller treffes en beslutning om å innvilge eller avslå søknaden om godkjenning, innen seks måneder etter at søknaden ble mottatt. Avslag kan om nødvendig ledsages av et av tiltakene omhandlet i nr. 6.

Artikkel 21b

Mellomliggende morforetak i EU

1. To eller flere institusjoner i Unionen som inngår i det samme tredjelandskonsernet, skal ha et felles mellomliggende morforetak i EU som er etablert i Unionen.

2. Vedkommende myndigheter kan tillate at institusjonene omhandlet i nr. 1 har to mellomliggende morforetak i EU dersom de fastslår at etableringen av et felles mellomliggende morforetak i EU ville

- a) være uforenlig med et obligatorisk krav om atskillelse av virksomhet i henhold til reglene i eller tilsynsmyndighetene i tredjelandet der det overordnede morforetaket i tredjelandskonsernet har sitt hovedkontor, eller
- b) medføre krisehåndtering som er mindre effektiv enn i tilfeller med to mellomliggende morforetak i EU, ifølge en vurdering foretatt av vedkommende krisehåndteringsmyndighet for det mellomliggende morforetaket i EU.

3. Et mellomliggende morforetak i EU skal være en kredittinstitusjon med tillatelse i samsvar med artikkel 8, eller et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap som er godkjent i samsvar med artikkel 21a.

Dersom ingen av institusjonene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen er en kredittinstitusjon, eller dersom det andre mellomliggende morforetaket i EU må være opprettet i forbindelse med investeringsvirksomhet for å oppfylle et obligatorisk krav som omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen, kan det mellomliggende morforetaket i EU eller det andre mellomliggende morforetaket i EU som unntak fra første ledd i dette nummeret være et verdipapirforetak med tillatelse i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i direktiv 2014/65/EU som er omfattet av direktiv 2014/59/EU.

4. Nr. 1, 2 og 3 får ikke anvendelse dersom den samlede verdien av tredjelandskonsernets eiendeler i Unionen er mindre enn 40 milliarder euro.

5. Ved anvendelse av denne artikkelen skal den samlede verdien av tredjelandskonsernets eiendeler i Unionen være summen av følgende:

- a) Den samlede verdien av de eiendelene som tilhører hver av tredjelandskonsernets institusjoner i Unionen, slik den framgår av den konsoliderte balansen eller, når institusjonens balanse ikke er konsolidert, av den enkelte institusjonens balanse, og
- b) den samlede verdien av de eiendelene som tilhører hver av tredjelandskonsernets filialer som har fått tillatelse i Unionen i samsvar med dette direktivet, direktiv 2014/65/EU eller europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014(**).

6. Vedkommende myndigheter skal gi EBA følgende opplysninger om hvert tredjelandskonsern som driver virksomhet i deres jurisdiksjon:

- a) Navnene på de institusjonene som tilhører et tredjelandskonsern og er underlagt tilsyn, og den samlede verdien av deres eiendeler.
- b) Navnene på de filialene som i henhold til dette direktivet, direktiv 2014/65/EU eller forordning (EU) nr. 600/2014 har fått tillatelse i den berørte medlemsstaten, og den samlede verdien av deres eiendeler samt hvilke typer virksomhet de har tillatelse til å utøve.
- c) Navnet på ethvert mellomliggende morforetak i EU som er opprettet i denne medlemsstaten, og dets type i henhold til nr. 3 samt navnet på det tredjelandskonsernet som det er en del av.

7. EBA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over alle tredjelandskonserner som driver virksomhet i Unionen, og eventuelt deres mellomliggende morforetak i EU.

Vedkommende myndigheter skal sikre at hver institusjon under deres jurisdiksjon som er del av et tredjelandskonsern, oppfyller et av følgende vilkår:

- a) Den har et mellomliggende morforetak i EU.
- b) Den er et mellomliggende morforetak i EU.
- c) Den er tredjelandskonsernets eneste institusjon i Unionen.
- d) Den er del av et tredjelandskonsern med en samlet verdi av eiendeler i Unionen på mindre enn 40 milliarder euro.

8. Som unntak fra nr. 1 skal tredjelandskonsern som driver virksomhet gjennom mer enn én institusjon i Unionen og har eiendeler i Unionen til en samlet verdi på minst 40 milliarder euro 27. juni 2019, ha et mellomliggende morforetak i EU eller, dersom nr. 2 får anvendelse, to mellomliggende morforetak i EU innen 30. desember 2023.

9. Innen 30. desember 2026 skal Kommisjonen etter samråd med EBA gjennomgå kravene som pålegges institusjoner i henhold til denne artikkelen, og framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet. Rapporten skal minst inneholde en vurdering av

- a) om kravene fastsatt i denne artikkelen kan anvendes og er nødvendige og forholdsmessige, og om andre tiltak vil være mer hensiktsmessige,
- b) om kravene som pålegges institusjonene i henhold til denne artikkelen, bør revideres for å gjenspeile beste internasjonale praksis.

10. Innen 28. juni 2021 skal EBA framlegge en rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om behandlingen av tredjelandsfilialer i henhold til medlemsstatenes nasjonale rett. Rapporten skal minst inneholde en vurdering av

- a) hvorvidt og i hvilken grad tilsynspraksis i henhold til nasjonal rett for tredjelandsfilialer varierer fra medlemsstat til medlemsstat,
- b) hvorvidt en annen behandling av tredjelandsfilialer i henhold til nasjonal rett kan føre til regelverksarbitrasje,
- c) hvorvidt ytterligere harmonisering av nasjonale ordninger for tredjelandsfilialer er nødvendig og hensiktsmessig, særlig med hensyn til betydelige tredjelandsfilialer.

Dersom det er hensiktsmessig, skal Kommisjonen framlegge et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet på grunnlag av anbefalingene fra EBA.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

(**) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 84).»

10) I artikkel 23 nr. 1 skal bokstav b) lyde:

«b) Omdømmet, kunnskapene, ferdighetene og erfaringen, som fastsatt i artikkel 91 nr. 1, til de medlemmene av ledelsesorganet som vil lede kredittinstitusjonens virksomhet som følge av det planlagte ervervet.»

11) I artikkel 47 gjøres følgende endringer:

a) Følgende nummer innsettes:

«1a. En medlemsstat skal kreve at filialer av kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor i et tredjeland, minst én gang i året rapporterer følgende opplysninger til vedkommende myndigheter:

- a) De samlede eiendelene som motsvarer virksomheten til den filialen som har fått tillatelse i vedkommende medlemsstat.
- b) Opplysninger om de likvide midlene som er tilgjengelige for filialen, særlig tilgangen til likvide midler i medlemsstatenes valutaer.
- c) Den ansvarlige kapitalen som er tilgjengelig for filialen.
- d) De innskuddsbeskyttelsesordningene som er tilgjengelige for innskytere i filialen.
- e) Risikostyringsordningene.
- f) Styringsordningene, herunder personer med nøkkelfunksjoner i forbindelse med filialens virksomhet.
- g) De gjenopprettingsplanene som filialen er omfattet av.
- h) Alle andre opplysninger som vedkommende myndighet anser som nødvendige for å kunne føre omfattende tilsyn med filialens virksomhet.»

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. Vedkommende myndigheter skal underrette EBA om følgende:

- a) Alle tillatelser for filialer som gis til kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor i et tredjeland, og eventuelle senere endringer av slike tillatelser.

- b) De regelmessig rapporterte samlede eiendelene og forpliktelsene for godkjente filialer av kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor i et tredjeland.
- c) Navnet på det tredjelandskonsernet som en godkjent filial tilhører.

EBA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over alle tredjelandsfilialer som har tillatelse til å utøve virksomhet i Unionen, med angivelse av den medlemsstaten som de har fått tillatelse til å utøve virksomhet i.»

- c) Følgende nummer innsettes:

«2a. Vedkommende myndigheter som fører tilsyn med filialer av kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor i et tredjeland, og vedkommende myndigheter for institusjoner som er del av samme tredjelandskonsern, skal samarbeide nært for å sikre at all virksomhet som utøves av dette tredjelandskonsernet i Unionen, er underlagt omfattende tilsyn for å hindre at kravene som får anvendelse på tredjelandskonserner i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013, omgås, og for å hindre enhver negativ innvirkning på den finansielle stabiliteten i Unionen.

EBA skal lette samarbeidet mellom vedkommende myndigheter for formålene som angis i første ledd i dette nummeret, herunder ved kontrollen av om terskelen nevnt i artikkel 21b nr. 4 er overholdt.»

- 12) I artikkel 56 gjøres følgende endringer:

- a) Bokstav g) skal lyde:

«g) myndigheter som har ansvar for tilsynet med ansvarlige enheter oppført i artikkel 2 nr. 1 punkt 1 og 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849(*) når det gjelder overholdelsen av det nevnte direktivet, og finansielle etterretningsenheter,

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 av 20. mai 2015 om tiltak for å hindre at finanssystemet brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF og kommisjonsdirektiv 2006/70/EF (EUT L 141 av 5.6.2015, s. 73).»

- b) Ny bokstav skal lyde:

«h) vedkommende myndigheter eller organer med ansvar for anvendelse av reglene om strukturell atskillelse innenfor en bankgruppe.»

- 13) I artikkel 57 nr. 1 skal innledningen lyde:

«1. Uten hensyn til artikkel 53, 54 og 55 skal medlemsstatene sikre at utveksling av opplysninger kan finne sted mellom vedkommende myndigheter og de myndighetene som har ansvar for tilsyn med»

- 14) Følgende artikkel innsettes:

«Artikkel 58a

Overføring av opplysninger til internasjonale organer

1. Uten hensyn til artikkel 53 nr. 1 og artikkel 54 kan vedkommende myndigheter, med forbehold for vilkårene i nr. 2, 3 og 4 i denne artikkelen, formidle visse opplysninger til eller dele visse opplysninger med følgende:

- a) Det internasjonale valutafond og Verdensbanken, med sikte på vurderinger knyttet til programmet for vurdering av finanssektoren.
- b) Den internasjonale oppgjørsbank, med sikte på kvantitative konsekvensanalyser.
- c) Rådet for finansiell stabilitet, med sikte på dets overvåkingsfunksjon.

2. Vedkommende myndigheter kan dele fortrolige opplysninger bare etter uttrykkelig anmodning fra det berørte organet og dersom minst følgende vilkår er oppfylt:

- a) Anmodningen er behørig begrunnet i lys av de særskilte oppgavene som det anmodende organet utfører i henhold til sitt lovfestede mandat.

- b) Anmodningen er tilstrekkelig nøyaktig med hensyn til de påkrevde opplysningenes art, omfang og format samt metoden for videreformidling eller overføring.
- c) De påkrevde opplysningene er strengt nødvendige for at det anmodende organet skal kunne utføre sine særskilte oppgaver, og går ikke ut over de lovfestede oppgavene som er pålagt det anmodende organet.
- d) Opplysningene overføres eller videreformidles utelukkende til de personene som deltar direkte i utførelsen av den særskilte oppgaven.
- e) De personene som har tilgang til opplysningene, er underlagt krav om taushetsplikt som minst tilsvarer dem som er nevnt i artikkel 53 nr. 1.

3. Dersom anmodningen kommer fra en enhet omhandlet i nr. 1, kan vedkommende myndigheter bare overføre samlede eller anonymiserte opplysninger og bare dele andre opplysninger i den vedkommende myndighets lokaler.

4. I den grad videreformidling av opplysninger innebærer behandling av personopplysninger, skal all behandling av personopplysninger som utføres av det anmodende organet, oppfylle kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679(*).

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).»

15) I artikkel 63 nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Medlemsstatene skal fastsette at vedkommende myndigheter kan kreve at en person som nevnt i første ledd skal erstattes dersom vedkommende opptrer i strid med sine forpliktelser i henhold til første ledd.»

16) I artikkel 64 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Vedkommende myndigheter skal gis all tilsynsmyndighet til å gripe inn i virksomheten til institusjoner, finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper dersom det er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver, herunder særlig retten til å tilbakekalle en tillatelse i samsvar med artikkel 18, myndighet som er omhandlet i artikkel 18, 102, 104 og 105, og myndighet til å treffe tiltakene omhandlet i artikkel 21a nr. 6.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«3. De beslutningene som vedkommende myndigheter treffer i forbindelse med utøvelsen av sin tilsynsmyndighet og sin myndighet til å ilegge sanksjoner, skal begrunnes.»

17) I artikkel 66 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«e) Manglende søknad om godkjenning i strid med artikkel 21a, eller enhver annen overtredelse av kravene i den nevnte artikkelen.»

18) I artikkel 67 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«q) En morinstitusjon, et finansielt morholdingselskap eller et blandet finansielt morholdingselskap unnlater å treffe tiltak som kan være nødvendige for å sikre samsvar med tilsynskravene som angis i tredje, fjerde, sjette eller sjuende del i forordning (EU) nr. 575/2013, eller som pålegges i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a) eller artikkel 105 i dette direktivet på konsolidert eller delkonsolidert grunnlag.»

19) Artikkel 74 skal lyde:

«Artikkel 74

Internstyring, gjenopprettings- og krisehåndteringsplaner

1. Institusjoner skal ha solide styringsordninger, herunder en klar organisasjonsstruktur med klart definerte, gjennom-siktige og konsekvente ansvarslinjer, effektive framgangsmåter for å identifisere, styre, overvåke og rapportere den risikoen institusjonen er eller kan være eksponert for, forsvarlige internkontrollordninger, herunder forsvarlig forvalt-nings- og regnskapspraksis, og godtgjøringspolitikk og -praksis som er forenlig med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring.

Godtgjøringspolitikken og -praksisen omhandlet i første ledd skal være kjønnsnøytral.

2. De styringsformene, framgangsmåtene og ordningene som er omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, skal omfatte hele virksomheten og stå i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av de iboende risikoene i forretningsmodellen og institusjonens virksomhet. Det skal tas hensyn til de tekniske kriteriene som fastsettes i artikkel 76–95.

3. EBA skal i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer for styringsformene, framgangsmåtene og ordningene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, samtidig som det tas hensyn til nr. 2 i denne artikkelen.

EBA skal i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer for kjønnsnøytral godtgjøringspolitikk for institusjoner.

Innen to år etter offentliggjøringen av retningslinjene omhandlet i andre ledd, og på grunnlag av opplysningene som vedkommende myndigheter har samlet inn, skal EBA framlegge en rapport om institusjonenes anvendelse av kjønnsnøytral godtgjøringspolitikk.»

20) Artikkel 75 nr. 1 skal lyde:

«1. Vedkommende myndigheter skal samle inn de opplysningene som er offentliggjort i samsvar med kriteriene for offentliggjøring fastsatt i artikkel 450 nr. 1 bokstav g), h) i) og k) i forordning (EU) nr. 575/2013, og de opplysningene som institusjonene har gitt om lønnsforskjellen mellom kjønnene, og skal bruke disse opplysningene til å sammenligne godtgjøringsstendenser og -praksis. Vedkommende myndigheter skal gi EBA disse opplysningene.»

21) Artikkel 84 skal lyde:

«Artikkel 84

Renterisiko som følge av virksomhet utenfor handelsporteføljen

1. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene innfører interne systemer og benytter den standardiserte metoden eller den forenklete standardiserte metoden for å identifisere, vurdere, styre og redusere risiko forårsaket av mulige endringer i rentesatser som påvirker både den økonomiske verdien av egenkapital og netto renteinntekter fra en institusjons virksomhet utenfor handelsporteføljen.

2. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene innfører systemer for vurdering og overvåking av risiko som forårsakes av mulige endringer i kredittrisikotillegg som påvirker både den økonomiske verdien av egenkapital og netto renteinntekter fra en institusjons virksomhet utenfor handelsporteføljen.

3. En vedkommende myndighet kan kreve at en institusjon benytter den standardiserte metoden omhandlet i nr. 1 dersom de interne systemene som institusjonen har innført for å vurdere risikoene omhandlet i nr. 1, ikke er tilfredsstillende.

4. En vedkommende myndighet kan kreve at en liten og ikke-kompleks institusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 145 i forordning (EU) nr. 575/2013 benytter den standardiserte metoden dersom den anser at den forenklete standardiserte metoden ikke er tilstrekkelig til å fange opp renterisiko som følger av institusjonens virksomhet utenfor handelsporteføljen.

5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for ved anvendelse av denne artikkelen å spesifisere en standardisert metode som institusjonene kan benytte for å vurdere risikoene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, herunder en forenklet standardisert metode for små og ikke-komplekse institusjoner som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 145 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er minst like konservativ som den standardiserte metoden.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle dette direktivet ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA skal utstede retningslinjer for å fastsette kriteriene for

- a) evalueringen av risikoene nevnt i nr. 1 ved hjelp av en institusjons interne system,
- b) institusjonenes identifisering, styring og reduksjon av risikoene nevnt i nr. 1,

- c) institusjonenes vurdering og overvåking av risikoene nevnt i nr. 2,
- d) å avgjøre hvilke av de interne systemene institusjonene innfører i forbindelse med nr. 1 som ikke er tilfredsstillende i henhold til nr. 3.

EBA skal utstede disse retningslinjene innen 28. juni 2020.»

22) Artikkel 85 nr. 1 skal lyde:

«1. Vedkommende myndigheter skal sikre at institusjonene innfører retningslinjer og framgangsmåter for å vurdere og styre eksponeringer for operasjonell risiko, herunder modellrisiko og risikoer som følger av utkontraktering, og for å dekke sjeldne hendelser med alvorlige følger for institusjonens virksomhet. Institusjonene skal presisere hva som menes med operasjonell risiko ved anvendelse av disse retningslinjene og framgangsmåtene.»

23) I artikkel 88 nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Medlemsstatene skal sikre at opplysninger om lån til medlemmer av ledelsesorganet og deres nærstående parter dokumenteres behørig og gjøres tilgjengelige for vedkommende myndigheter på anmodning.

I denne artikkelen menes med «nærstående part»

- a) en ektefelle eller registrert partner i samsvar med nasjonal rett samt barn eller foreldre til et medlem av ledelsesorganet,
- b) en kommersiell enhet der et medlem av ledelsesorganet eller vedkommendes nære familiemedlem som nevnt i bokstav a) har en kvalifiserende eierandel som utgjør minst 10 % av kapitalen eller stemmerettene i vedkommende enhet, eller der disse personene kan utøve betydelig innflytelse, eller der disse personene har ledende stillinger eller er medlemmer av ledelsesorganet.»

24) I artikkel 89 skal nytt nummer lyde:

«6. Innen 1. januar 2021 skal Kommisjonen etter samråd med EBA, EIOPA og ESMA vurdere om opplysningene omhandlet i nr. 1 bokstav a)–f) fortsatt er hensiktsmessige, samtidig som det tas hensyn til tidligere konsekvensanalyser, internasjonale avtaler og utviklingen av regelverket i Unionen, og om ytterligere relevante opplysningskrav kan legges til i nr. 1.

Innen 30. juni 2021 skal Kommisjonen på grunnlag av samrådet med EBA, EIOPA og ESMA framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om vurderingen omhandlet i dette nummeret og, dersom det er hensiktsmessig, framlegge et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet.»

25) I artikkel 91 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Institusjoner, finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper skal ha hovedansvaret for å sikre at medlemmer av ledelsesorganet til enhver tid har tilstrekkelig god vandel og tilstrekkelige kunnskaper, ferdigheter og erfaringer til å utføre sine oppgaver. Medlemmene av ledelsesorganet skal særlig oppfylle kravene i nr. 2–8.

Dersom medlemmer av ledelsesorganet ikke oppfyller kravene i dette nummeret, skal vedkommende myndigheter ha fullmakt til å fjerne slike medlemmer fra ledelsesorganet. Vedkommende myndigheter skal særlig kontrollere om kravene i dette nummeret fortsatt er oppfylt dersom de har rimelig grunn til å mistenke at hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme eller forsøk på dette pågår eller har funnet sted, eller at det er økt risiko for dette i forbindelse med den berørte institusjonen.»

b) Nr. 7 og 8 skal lyde:

«7. Ledelsesorganet skal ha tilstrekkelige kunnskaper, ferdigheter og erfaringer til å kunne forstå institusjonens virksomhet, herunder de største risikoene. Ledelsesorganets overordnede sammensetning skal avspeile et tilstrekkelig vidt spekter av erfaringer.

8. Hvert medlem av ledelsesorganet skal utvise ærlighet, integritet og selvstendig tenkning for om nødvendig effektivt å kunne vurdere og sette spørsmålsteget ved den øverste ledelsens beslutninger og effektivt føre tilsyn med og overvåke ledelsens beslutningstaking. Å være medlem av tilknyttede selskaper eller tilknyttede foretak utgjør ikke i seg selv en hindring for å utvise selvstendig tenkning.»

c) I nr. 12 skal ny bokstav lyde:

«f) Ensartet anvendelse av den fullmakten som er nevnt i nr. 1 andre ledd.»

26) I artikkel 92 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 utgår.

b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) Innledningen skal lyde:

«Medlemsstatene skal sikre at institusjonene, når de fastsetter og anvender sin samlede godtgjøringspolitikk, herunder lønn og skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser for kategorier av medarbeidere hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på institusjonens risikoprofil, oppfyller følgende krav på en måte som er hensiktsmessig ut fra deres størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet:»

ii) Følgende bokstav innsettes:

«aa) Godtgjøringspolitikken er en kjønnsnøytral godtgjøringspolitikk.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«3. Ved anvendelse av nr. 2 skal kategorier av medarbeidere hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på institusjonens risikoprofil, minst omfatte

a) alle medlemmer av ledelsesorganet og den øverste ledelsen,

b) medarbeidere som har ledelsesansvar i forbindelse med institusjonens kontrollfunksjoner eller vesentlige forretningsenheter,

c) medarbeidere som har rett til betydelig godtgjøring i det foregående regnskapsåret, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

i) Medarbeiderens godtgjøring utgjør minst 500 000 euro og er minst like stor som den gjennomsnittlige godtgjøringen til medlemmene av institusjonens ledelsesorgan og øverste ledelse som omhandlet i bokstav a).

ii) Medarbeideren utfører arbeidsoppgavene i en vesentlig forretningsenhet, og virksomheten er av en art som har en betydelig innvirkning på den berørte forretningsenhetens risikoprofil.»

27) I artikkel 94 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav l) i) skal lyde:

«i) Aksjer eller, avhengig av den berørte institusjonens juridiske struktur, tilsvarende eierinteresser, eller instrumenter som er knyttet til aksjer, eller, avhengig av den berørte institusjonens juridiske struktur, tilsvarende instrumenter som ikke er kontantinstrumenter.»

ii) Bokstav m) skal lyde:

«m) En betydelig andel, og i alle tilfeller minst 40 %, av den variable godtgjøringsbestanddelen skal utsettes i et tidsrom på minst fire til fem år og skal behørig tilpasses virksomhetens art og risiko samt den berørte medarbeiderens arbeidsoppgaver. For medlemmer av ledelsesorganet og den øverste ledelsen i institusjoner som er betydelige i kraft av sin størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, bør utsettelsesperioden være minst fem år.

Godtgjøring som skal utbetales i samsvar med en utsettelsesordning, skal ikke opptjenes raskere enn på pro rata-grunnlag. Dersom den variable godtgjøringsbestanddelen utgjør et svært høyt beløp, skal minst 60 % av beløpet utsettes. Varigheten av utsettelsesperioden skal fastsettes i samsvar med institusjonens konjunktursyklus, virksomhetens art og risiko samt den berørte medarbeiderens arbeidsoppgaver.»

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke klasser av instrumenter som oppfyller vilkårene i nr. 1 bokstav l) ii).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2014.

For å identifisere medarbeidere hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på institusjonens risikoprofil som nevnt i artikkel 92 nr. 3, skal EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter kriteriene for å definere følgende:

- a) Ledelsesansvar og kontrollfunksjoner.
- b) Vesentlig forretningsenhet og vesentlig innvirkning på den relevante forretningsenhetens risikoprofil.
- c) Andre kategorier av medarbeidere som ikke er uttrykkelig nevnt i artikkel 92 nr. 3, og hvis arbeidsoppgaver har en innvirkning på institusjonens risikoprofil som er like vesentlig som innvirkningen til de kategoriene av medarbeidere som omhandles der.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. desember 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle dette direktivet ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

c) Nye numre skal lyde:

«3. Som unntak fra nr. 1 får kravene i bokstav l) og m) samt i bokstav o) andre ledd i det nevnte nummeret ikke anvendelse på

- a) en institusjon som ikke er en stor institusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 146 i forordning (EU) nr. 575/2013, og hvis eiendelers verdi i gjennomsnitt og på individuelt grunnlag i samsvar med dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 er høyst 5 milliarder euro i løpet av fireårsperioden umiddelbart før inneværende regnskapsår,

- b) en medarbeider med en årlig variabel godtgjøring som ikke overstiger 50 000 euro, og som ikke utgjør mer enn en tredel av medarbeiderens samlede årlige godtgjøring.

4. Som unntak fra nr. 3 bokstav a) kan en medlemsstat senke eller heve terskelen nevnt der, forutsatt at

- a) den institusjonen som medlemsstaten anvender denne bestemmelsen på, ikke er en stor institusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 146 i forordning (EU) nr. 575/2013 og, dersom terskelen økes,

- i) institusjonen oppfyller kriteriene i artikkel 4 nr. 1 punkt 145 bokstav c), d) og e) i forordning (EU) nr. 575/2013, og

- ii) terskelen overstiger ikke 15 milliarder euro.

- b) Det er hensiktsmessig å endre terskelen i samsvar med dette nummeret samtidig som det tas hensyn til institusjonens art, omfang og kompleksitet, dens interne organisering eller eventuelt særtrekkene ved det konsernet den tilhører.

5. Som unntak fra nr. 3 bokstav b) kan en medlemsstat beslutte at medarbeidere som har rett til årlig variabel godtgjøring under den terskelen og andelen som er nevnt i den samme bokstaven, ikke skal være omfattet av unntaket som angis der, på grunn av særlige nasjonale markedsforhold med hensyn til godtgjøringspraksis eller på grunn av arten av de berørte medarbeidernes ansvar og jobbprofil.

6. Innen 28. juni 2023 skal Kommisjonen i nært samarbeid med EBA gjennomgå og utarbeide en rapport om anvendelse av nr. 3–5 og framlegge denne rapporten for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.

7. EBA skal utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å lette gjennomføringen av nr. 3, 4 og 5 og sikre ensartet anvendelse.»

28) I artikkel 97 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 utgår bokstav b).

b) I nr. 4 skal nytt ledd lyde:

«Når vedkommende myndigheter gjennomfører tilsynet og evalueringen omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, skal de anvende forholdsmessighetsprinsippet i samsvar med de kriteriene som er offentliggjort i henhold til artikkel 143 nr. 1 bokstav c).»

c) Følgende nummer innsettes:

«4a. Vedkommende myndigheter kan tilpasse metodene for anvendelse av tilsynet og evalueringen omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen for å ta hensyn til institusjoner med en lignende risikoprofil, for eksempel lignende forretningsmodeller eller geografisk beliggenhet for eksponeringer. Slike tilpassede metoder kan omfatte risikoorienterte referanseverdier og kvantitative indikatorer, skal gjøre det mulig å ta behørig hensyn til de spesifikke risikoene som hver institusjon kan bli eksponert for, og skal ikke påvirke den institusjonsspesifikke arten av tiltak som pålegges i samsvar med artikkel 104.

Dersom vedkommende myndigheter benytter tilpassede metoder i henhold til dette nummeret, skal de underrette EBA om dette. EBA skal overvåke tilsynspraksis og utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å angi hvordan lignende risikoprofiler skal vurderes i henhold til dette nummeret, og for å sikre en ensartet og forholdsmessig anvendelse i hele Unionen av metoder som er tilpasset lignende institusjoner.»

d) Nytt nummer skal lyde:

«6. Dersom et tilsyn, særlig evalueringen av en institusjons styringsordninger, forretningsmodell eller virksomhet, gir vedkommende myndigheter rimelig grunn til å mistenke at hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme eller forsøk på dette pågår eller har funnet sted i forbindelse med den berørte institusjonen, eller at det er økt risiko for dette, skal vedkommende myndighet umiddelbart underrette EBA og den myndigheten eller det organet som fører tilsyn med institusjonen i samsvar med direktiv (EU) 2015/849 og har ansvar for å sikre at nevnte direktiv overholdes. Dersom det foreligger en potensiell økt risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, skal vedkommende myndighet og den myndigheten eller det organet som fører tilsyn med institusjonen i samsvar med direktiv (EU) 2015/849 og har ansvar for å sikre at nevnte direktiv overholdes, samarbeide og umiddelbart underrette EBA om sin felles vurdering. Vedkommende myndighet skal ved behov treffe tiltak i samsvar med dette direktivet.»

29) I artikkel 98 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 utgår bokstav j).

b) Nr. 5 skal lyde:

«5. Tilsynet og evalueringen som foretas av vedkommende myndigheter, skal omfatte institusjonenes eksponering for renterisiko i forbindelse med virksomhet utenfor handelsporteføljen.

Tilsynsmyndigheten skal utøves i minst følgende tilfeller:

a) Dersom den økonomiske verdien av en institusjons egenkapital som omhandlet i artikkel 84 nr. 1 faller med mer enn 15 % av dens kjernekapital som følge av en plutselig og uventet endring i rentesatsene som beregnet i et av de seks sjokkscenariene i forbindelse med tilsyn som anvendes på rentesatser.

b) Dersom en institusjons netto renteinntekter omhandlet i artikkel 84 nr. 1 får en stor nedgang som følge av en plutselig og uventet endring i rentesatsene som beregnet i et av de to sjokkscenariene i forbindelse med tilsyn som anvendes på rentesatser.

Uten hensyn til andre ledd skal vedkommende myndigheter ikke være forpliktet til å utøve tilsynsmyndighet dersom de på grunnlag av tilsynet og evalueringen omhandlet i dette nummeret anser at institusjonens styring av renterisiko i forbindelse med virksomhet utenfor handelsporteføljen er tilfredsstillende, og at institusjonen ikke er altfor eksponert for renterisiko i forbindelse med virksomhet utenfor handelsporteføljen.

Ved anvendelse av dette nummeret menes med «tilsynsmyndighet» myndigheten omhandlet i artikkel 104 nr. 1 eller myndigheten til å angi andre modell- og parameterantakelser enn de som EBA har identifisert i henhold til nr. 5a bokstav b) i denne artikkelen, og som institusjonene skal ta hensyn til når de beregner den økonomiske verdien av egenkapital i henhold til artikkel 84 nr. 1.»

c) Følgende nummer innsettes:

«5a. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som for anvendelsen av nr. 5 fastsetter

- a) de seks sjokkscenariene i forbindelse med tilsyn som omhandlet i nr. 5 andre ledd bokstav a) og de to sjokkscenariene i forbindelse med tilsyn som omhandlet i nr. 5 andre ledd bokstav b), som skal anvendes på rentesatser for hver valuta,
- b) på bakgrunn av internasjonalt avtalte tilsynsstandarder, de felles modell- og parameterantakelsene, unntatt atferdsantakelser, som institusjonene skal ta hensyn til når de beregner den økonomiske verdien av egenkapitalen som omhandlet i nr. 5 andre ledd bokstav a), begrenset til
  - i) behandlingen av institusjonens egenkapital,
  - ii) innregning, sammensetning og diskontering av rentefølsomme kontantstrømmer som kommer fra institusjonens eiendeler, forpliktelser og poster utenfor balansen, herunder behandling av handelsmarginer og andre bestanddeler av kredittmarginrisikoen,
  - iii) bruk av dynamiske eller statiske balansemodeller og den tilsvarende behandlingen av amortiserte og forfalte posisjoner,
- c) på bakgrunn av internasjonalt avtalte standarder, de felles modell- og parameterantakelsene, unntatt atferdsantakelser, som institusjonene skal ta hensyn til når de beregner netto renteinntekter som omhandlet i nr. 5 andre ledd bokstav b), begrenset til
  - i) innregning og sammensetning av rentefølsomme kontantstrømmer som kommer fra institusjonens eiendeler, forpliktelser og poster utenfor balansen, herunder behandling av handelsmarginer og andre bestanddeler av kredittmarginrisikoen,
  - ii) bruk av dynamiske eller statiske balansemodeller og den tilsvarende behandlingen av amortiserte og forfalte posisjoner,
  - iii) den perioden framtidige netto renteinntekter skal måles i,
- d) hva som utgjør en stor nedgang som omhandlet i nr. 5 andre ledd bokstav b).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle dette direktivet ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

d) Nytt nummer skal lyde:

«8. EBA skal vurdere om miljømessige, sosiale og styringsmessige risikoer (ESG-risikoer) eventuelt skal omfattes av tilsynet og evalueringen som vedkommende myndigheter foretar.

Ved anvendelse av første ledd skal EBAs vurdering omfatte minst følgende:

- a) Utarbeiding av en ensartet definisjon av ESG-risikoer, herunder fysiske risikoer og overgangsriskoer; det siste skal omfatte risikoer knyttet til avskrivning av eiendeler som følge av reguleringsmessige endringer.
- b) Utarbeiding av egnede kvalitative og kvantitative kriterier for vurderingen av hvordan ESG-risikoer påvirker institusjoners finansielle stabilitet på kort, mellomlang og lang sikt; slike kriterier skal omfatte metoder for stresstesting og scenarioanalyser for å vurdere ESG-risikoenes innvirkning i scenarioer med forskjellige alvorlighetsgrader.
- c) De styringsformene, framgangsmåtene, ordningene og strategiene som institusjonene skal gjennomføre for å identifisere, vurdere og styre ESG-risikoer.
- d) Analysemetodene og -verktøyene for å vurdere ESG-risikoenes innvirkning på institusjoners utlåns- og finansformidlingsvirksomhet.

EBA skal innen 28. juni 2021 framlegge en rapport om sine resultater for Kommisjonen, Europaparlamentet og Rådet.

På grunnlag av resultatet av rapporten kan EBA ved behov utstede retningslinjer, i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, om ensartet innlemming av ESG-risikoer i tilsyns- og evalueringsprosessen som vedkommende myndigheter gjennomfører.»

30) I artikkel 99 nr. 2 utgår bokstav b).

31) Artikkel 103 utgår.

32) I artikkel 104 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 og 2 skal lyde:

«1. Ved anvendelse av artikkel 97, artikkel 98 nr. 4 og 5, artikkel 101 nr. 4 og artikkel 102 i dette direktivet og av forordning (EU) nr. 575/2013 skal vedkommende myndigheter minst ha myndighet til å

- a) kreve at institusjoner har tilleggs kapital som overstiger kravene i forordning (EU) nr. 575/2013, på de vilkårene som er fastsatt i artikkel 104a i dette direktivet,
- b) kreve en styrking av de styringsformene, framgangsmåtene, ordningene og strategiene som er gjennomført i samsvar med artikkel 73 og 74,
- c) kreve at institusjoner framlegger en plan for hvordan de igjen skal oppfylle tilsynskravene i henhold til dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013, og fastsetter en frist for gjennomføring av planen, herunder forbedringer av planen med hensyn til virkeområde og frist,
- d) kreve at institusjoner anvender en særskilt avsetningspolitikk eller behandler eiendeler på en bestemt måte i forbindelse med kravene til ansvarlig kapital,
- e) begrense institusjoners virksomhet, transaksjoner eller nettverk eller kreve avhending av virksomhet som utgjør for stor risiko for institusjonens soliditet,
- f) kreve en reduksjon av den iboende risikoen i institusjoners virksomhet, produkter og systemer, herunder utkontraktert virksomhet,
- g) kreve at institusjoner begrenser den variable godtgjøringen til en prosentdel av nettoinntekten når den er uforenlig med opprettholdelsen av et forsvarlig kapitalgrunnlag,
- h) kreve at institusjoner anvender nettooverskuddet til å styrke ansvarlig kapital,
- i) begrense eller forby utdelinger eller renteutbetalinger fra en institusjon til aksjeeiere, deltakere eller innehavere av andre godkjente kjernekapitalinstrumenter dersom forbudet ikke anses som mislighold fra institusjonens side,
- j) stille krav om ytterligere eller hyppigere rapportering, herunder rapportering av ansvarlig kapital, likviditet og gjeldsgrad,
- k) pålegge særlige likviditetskrav, herunder begrensning av avvikende løpetid mellom eiendeler og forpliktelser,
- l) kreve ytterligere opplysninger.

2. Ved anvendelse av nr. 1 bokstav j) kan vedkommende myndigheter pålegge institusjoner krav om ytterligere eller hyppigere rapportering bare dersom det relevante kravet er hensiktsmessig og står i forhold til det formålet opplysningene kreves for, og dersom opplysningene som det anmodes om, ikke overlapper hverandre.

Ved anvendelse av artikkel 97–102 skal tilleggsopplysninger som kan kreves fra institusjoner, anses som overlappende dersom de samme eller i all vesentlighet de samme opplysningene allerede er rapportert til vedkommende myndighet på annen måte eller kan utarbeides av vedkommende myndighet.

Vedkommende myndighet skal ikke kreve at en institusjon rapporterer tilleggsopplysninger dersom den tidligere har mottatt dem i et annet format eller med et annet detaljnivå, og dette andre formatet eller detaljnivået ikke er til hinder for at vedkommende myndighet kan utarbeide opplysninger som har samme kvalitet og er like pålitelige som dem som er utarbeidet på grunnlag av de tilleggsopplysningene som ellers ville blitt rapportert.»

b) Nr. 3 utgår.

33) Følgende artikler innsettes:

«Artikkel 104a

Tilleggskrav til ansvarlig kapital

1. Vedkommende myndigheter skal pålegge tilleggskravet til ansvarlig kapital omhandlet i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) dersom de på grunnlag av kontrollene som gjennomføres i samsvar med artikkel 97 og 101, fastslår at én enkelt institusjon er i en av følgende situasjoner:

- a) Institusjonen er eksponert for risikoer eller risikoelementer som ikke er dekket eller ikke er tilstrekkelig dekket, som angitt i nr. 2 i denne artikkelen, av kravene til ansvarlig kapital fastsatt i tredje, fjerde og sjuende del i forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapittel 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402(*).
- b) Institusjonen oppfyller ikke kravene i artikkel 73 og 74 i dette direktivet eller i artikkel 393 i forordning (EU) nr. 575/2013, og det er usannsynlig at andre tilsynstiltak vil være tilstrekkelige til å sikre at disse kravene kan oppfylles innen en rimelig frist.
- c) Justeringene omhandlet i artikkel 98 nr. 4 anses som utilstrekkelige til at institusjonen kan selge eller sikre sine posisjoner innen kort tid uten å pådra seg vesentlige tap under normale markedsforhold.
- d) Evalueringen som foretas i samsvar med artikkel 101 nr. 4, avdekker at manglende oppfyllelse av kravene til anvendelse av den tillatte metoden sannsynligvis vil føre til utilstrekkelige krav til ansvarlig kapital.
- e) Institusjonen unnlater gjentatte ganger å opprette eller opprettholde et tilstrekkelig nivå av tilleggs kapital til å dekke den veiledningen som er meddelt i samsvar med artikkel 104b nr. 3.
- f) Andre institusjonsspesifikke situasjoner som vedkommende myndighet anser fører til vesentlige tilsynsmessige bekymringer.

Vedkommende myndigheter skal pålegge tilleggskravet til ansvarlig kapital omhandlet i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) bare for å dekke de risikoene de enkelte institusjonene påtar seg som følge av sin virksomhet, herunder risikoer som gjenspeiler hvordan en viss økonomisk utvikling og markedsutvikling påvirker én enkelt institusjons risikoprofil.

2. Ved anvendelse av nr. 1 bokstav a) i denne artikkelen skal risiko eller risikoelementer anses som ikke dekket eller ikke tilstrekkelig dekket av kravene til ansvarlig kapital i tredje, fjerde og sjuende del i forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402 bare dersom beløpene, typene og fordelingen av kapital som vedkommende myndighet anser som tilstrekkelige, idet den tar hensyn til tilsynskontrollen av den vurderingen institusjonen har foretatt i samsvar med artikkel 73 første ledd i dette direktivet, er høyere enn kravene til ansvarlig kapital i tredje, fjerde og sjuende del i forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402.

Ved anvendelse av første ledd skal vedkommende myndigheter, idet det tas hensyn til den enkelte institusjonens risikoprofil, vurdere de risikoene som institusjonen er eksponert for, herunder

- a) institusjonsspesifikke risikoer eller elementer av slike risikoer som er uttrykkelig utelukket fra eller ikke uttrykkelig omfattet av kravene til ansvarlig kapital i tredje, fjerde og sjuende del i forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402.
- b) Institusjonsspesifikke risikoer eller elementer av slike risikoer som sannsynligvis blir undervurdert til tross for at de gjeldende kravene i tredje, fjerde og sjuende del i forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402 er oppfylt.

I den utstrekning risikoer eller risikoelementer er omfattet av overgangsordninger eller overgangsregler fastsatt i dette direktivet eller i forordning (EU) nr. 575/2013, skal de ikke anses som risikoer eller elementer av slike risikoer som sannsynligvis blir undervurdert til tross for at de gjeldende kravene i tredje, fjerde og sjuende del i forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402 er oppfylt.

Ved anvendelse av første ledd skal den kapitalen som anses som tilstrekkelig, dekke alle risikoer eller risikoelementer som anses som vesentlige ifølge vurderingen fastsatt i andre ledd i dette nummeret, og som ikke er omfattet eller ikke er tilstrekkelig dekket av kravene til ansvarlig kapital i tredje, fjerde og sjuende del i forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402.

Renterisiko som følger av posisjoner utenfor handelsporteføljen kan i det minste anses som vesentlig i tilfellene omhandlet i artikkel 98 nr. 5, med mindre vedkommende myndigheter i forbindelse med tilsynet og evalueringen konkluderer med at institusjonens styring av renterisiko i forbindelse med virksomhet utenfor handelsporteføljen er tilstrekkelig, og at institusjonen ikke er for eksponert for renterisiko som følger av virksomhet utenfor handelsporteføljen.

3. Dersom det kreves tilleggskapital for å håndtere andre risikoer enn risikoen for overdreven gjeldsoppbygging som ikke er tilstrekkelig dekket av artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013, skal vedkommende myndigheter fastsette nivået for tilleggskapital som skal kreves i henhold til nr. 1 bokstav a) i denne artikkelen, som differansen mellom den kapitalen som anses som tilstrekkelig i henhold til nr. 2 i denne artikkelen, og de relevante kravene til ansvarlig kapital i tredje og fjerde del i forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402.

Dersom det kreves tilleggskapital for å håndtere risikoen for overdreven gjeldsoppbygging som ikke er tilstrekkelig dekket av artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013, skal vedkommende myndigheter fastsette nivået for tilleggskapital som skal kreves i henhold til nr. 1 bokstav a) i denne artikkelen, som differansen mellom den kapitalen som anses som tilstrekkelig i henhold til nr. 2 i denne artikkelen, og de relevante kravene til ansvarlig kapital i tredje og sjuende del i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. Institusjonen skal oppfylle tilleggskravet til ansvarlig kapital som vedkommende myndighet pålegger i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a) for å håndtere andre risikoer enn risikoen for overdreven gjeldsoppbygging, med ansvarlig kapital som oppfyller følgende vilkår:

- a) Minst tre firedeler av tilleggskravet til ansvarlig kapital skal oppfylles med kjernekapital.
- b) Minst tre firedeler av kjernekapitalen nevnt i bokstav a) skal bestå av ren kjernekapital.

Som unntak fra første og andre ledd kan vedkommende myndighet kreve at institusjonen oppfyller tilleggskravet til ansvarlig kapital med en høyere andel av kjernekapital eller ren kjernekapital dersom det er nødvendig, og idet det tas hensyn til de særlige omstendighetene for institusjonen.

Ansvarlig kapital som brukes for å oppfylle tilleggskravet til ansvarlig kapital omhandlet i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet, og som pålegges av vedkommende myndigheter for å håndtere andre risikoer enn risikoen for overdreven gjeldsoppbygging, skal ikke brukes for å oppfylle følgende:

- a) Kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92 nr. 1 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) nr. 575/2013.
- b) Det kombinerte bufferkravet.
- c) Veiledningen om ytterligere ansvarlig kapital omhandlet i artikkel 104b nr. 3 i dette direktivet, dersom veiledningen omhandler andre risikoer enn risikoen for overdreven gjeldsoppbygging.

Ansvarlig kapital som brukes for å oppfylle tilleggskravet til ansvarlig kapital omhandlet i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet, og som pålegges av vedkommende myndigheter for å håndtere risikoen for overdreven gjeldsoppbygging som ikke er tilstrekkelig dekket av artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013, skal ikke brukes til å oppfylle følgende:

- a) Kravet til ansvarlig kapital i artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013.
- b) Bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel omhandlet i artikkel 92 nr. 1a i forordning (EU) nr. 575/2013.
- c) Veiledningen om ytterligere ansvarlig kapital omhandlet i artikkel 104b nr. 3 i dette direktivet, dersom veiledningen omhandler risiko for overdreven gjeldsoppbygging.

5. Vedkommende myndighet skal overfor hver enkelt institusjon skriftlig og behørig begrunne beslutningen om å pålegge et tilleggskrav til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a), i det minste ved å gi en klar redegjørelse for den fullstendige vurderingen av elementene omhandlet i nr. 1–4 i denne artikkelen. Denne begrunnelsen skal i tilfellet omhandlet i nr. 1 bokstav e) i denne artikkelen omfatte en spesifikk begrunnelse for at innføringen av veiledning om ytterligere ansvarlig kapital ikke lenger anses som tilstrekkelig.

Artikkel 104b

Veiledning om ytterligere ansvarlig kapital

1. I henhold til strategiene og framgangsmåtene omhandlet i artikkel 73 skal institusjonene fastsette sin interne kapital til et nivå for ansvarlig kapital som er tilstrekkelig til å dekke alle risikoene som en institusjon er eksponert for, og til å sikre at institusjonens ansvarlige kapital kan dekke potensielle tap som følger av stressscenarioer, herunder slike som er identifisert i forbindelse med stresstesting innenfor rammen av tilsynet som omhandlet i artikkel 100.

2. Vedkommende myndigheter skal regelmessig kontrollere nivået på den interne kapitalen som hver institusjon har fastsatt i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, som en del av tilsynet og evalueringene som foretas i samsvar med artikkel 97 og 101, herunder resultatene av stresstesting omhandlet i artikkel 100.

På grunnlag av denne kontrollen skal vedkommende myndigheter for hver institusjon fastsette det samlede nivået for ansvarlig kapital som de anser som hensiktsmessig.

3. Vedkommende myndigheter skal formidle sin veiledning om ytterligere ansvarlig kapital til institusjonene.

Veiledningen om ytterligere ansvarlig kapital skal gjelde den ansvarlige kapitalen som overstiger det relevante beløpet for ansvarlig kapital som kreves i henhold til tredje, fjerde og sjuende del i forordning (EU) nr. 575/2013, kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402, artikkel 104 nr. 1 bokstav a) og artikkel 128 nr. 6 i dette direktivet eller i henhold til artikkel 92 nr. 1a i forordning (EU) nr. 575/2013, alt etter hva som er relevant, og som er nødvendig for å nå det samlede nivået for ansvarlig kapital som vedkommende myndigheter anser som hensiktsmessig i henhold til nr. 2 i denne artikkelen.

4. Vedkommende myndigheters veiledning om ytterligere ansvarlig kapital i henhold til nr. 3 i denne artikkelen skal være institusjonsspesifikk. Veiledningen kan dekke risikoer som omfattes av det tilleggskravet til ansvarlig kapital som er pålagt i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a), bare i den utstrekning den dekker aspekter ved disse risikoene som ikke allerede omfattes av dette kravet.

5. Ansvarlig kapital som brukes for å følge veiledningen om ytterligere ansvarlig kapital som er meddelt i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen, for å håndtere andre risikoer enn risikoen for overdreven gjeldsoppbygging, skal ikke brukes for å oppfylle følgende:

a) Kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92 nr. 1 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) nr. 575/2013.

b) Kravet som er fastsatt i artikkel 104a i dette direktivet, som pålegges av vedkommende myndigheter for å håndtere andre risikoer enn risikoen for overdreven gjeldsoppbygging, og det kombinerte bufferkravet.

Ansvarlig kapital som brukes for å følge veiledningen om ytterligere ansvarlig kapital som er meddelt i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen, med sikte på å håndtere risikoen for overdreven gjeldsoppbygging, skal ikke brukes for å oppfylle kravet til ansvarlig kapital fastsatt i artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013, kravet som er fastsatt i artikkel 104a i dette direktivet, og som vedkommende myndigheter har pålagt for å håndtere risikoen for overdreven gjeldsoppbygging, og bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel omhandlet i artikkel 92 nr. 1a i forordning (EU) nr. 575/2013.

6. Dersom en institusjon ikke følger veiledningen omhandlet i nr. 3 i denne artikkelen, men oppfyller de relevante kravene til ansvarlig kapital i tredje, fjerde og sjuende del i forordning (EU) nr. 575/2013 og i kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402, skal det relevante tilleggskravet til ansvarlig kapital omhandlet i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet og eventuelt det kombinerte bufferkravet eller bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel i artikkel 92 nr. 1a i forordning (EU) nr. 575/2013 ikke utløse begrensningene omhandlet i artikkel 141 eller 141b i dette direktivet.

Artikkel 104c

Samarbeid med krisehåndteringsmyndigheter

Vedkommende myndigheter skal underrette de berørte krisehåndteringsmyndighetene om det tilleggskravet til ansvarlig kapital som de pålegger institusjoner i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a), og om en eventuell veiledning om ytterligere ansvarlig kapital som de meddeler institusjoner i samsvar med artikkel 104b nr. 3.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomskiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).»

34) I artikkel 105 utgår bokstav d).

35) I artikkel 108 utgår nr. 3.

36) I artikkel 109 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 og 3 skal lyde:

«2. Vedkommende myndigheter skal kreve at morforetak og datterforetak som omfattes av dette direktivet, skal oppfylle forpliktelsene fastsatt i avsnitt II i dette kapittelet på konsolidert eller delkonsolidert grunnlag for å sikre at de

styringsformene, framgangsmåtene og ordningene som kreves i avsnitt II i dette kapitlet, er ensartede og godt integrert, og at alle data og opplysninger som er av betydning for tilsynet, kan legges fram. De skal særlig sikre at morforetak og datterforetak som omfattes av dette direktivet, gjennomfører slike styringsformer, framgangsmåter og ordninger i sine datterforetak som ikke omfattes av dette direktivet, herunder de som er etablert i finanssentre offshore. Disse styringsformene, framgangsmåtene og ordningene skal også være ensartede og godt integrert, og datterforetakene skal også kunne framlegge data og opplysninger som er av betydning for tilsynet. Datterforetak som ikke selv omfattes av dette direktivet, skal oppfylle sine sektorspesifikke krav på individuelt grunnlag.

3. Forpliktelser i henhold til avsnitt II i dette kapitlet som gjelder datterforetak som ikke selv er omfattet av dette direktivet, får ikke anvendelse dersom morinstitusjonen i EU kan godtgjøre overfor vedkommende myndigheter at anvendelsen av avsnitt II er i strid med lovgivningen i det tredjelandet som datterforetaket er etablert i.»

b) Nye numre skal lyde:

«4. Godtgjøringskravene i artikkel 92, 94 og 95 får ikke anvendelse på konsolidert grunnlag på følgende:

- a) Datterforetak som er etablert i Unionen, når de er underlagt særlige godtgjøringskrav i samsvar med andre unionsrettsakter.
- b) Datterforetak som er etablert i et tredjeland og ville vært underlagt særlige godtgjøringskrav i samsvar med andre unionsrettsakter dersom de var etablert i Unionen.

5. Som unntak fra nr. 4 i denne artikkelen og for å unngå at reglene i artikkel 92, 94 og 95 omgås, skal medlemsstatene sikre at kravene i artikkel 92, 94 og 95 får anvendelse på medarbeidere i datterforetak som ikke omfattes av dette direktivet på individuelt grunnlag, dersom

- a) datterforetaket er enten et kapitalforvaltningsselskap eller et foretak som yter investeringstjenester og utøver investeringsvirksomhet som omhandlet i avsnitt A nr. 2, 3, 4, 6 og 7 i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU,
- b) medarbeiderne har fått i oppdrag å utføre arbeidsoppgaver som har direkte vesentlig innvirkning på risikoprofilen eller virksomheten til institusjonene i konsernet.

6. Uten hensyn til nr. 4 og 5 i denne artikkelen kan medlemsstatene anvende artikkel 92, 94 og 95 på konsolidert grunnlag på et bredere utvalg av datterforetak og deres medarbeidere.»

37) Artikkel 111 skal lyde:

«*Artikkel 111*

Utpeking av den konsoliderende tilsynsmyndigheten

1. Når et morforetak er en morkredittinstitusjon i en medlemsstat eller en morkredittinstitusjon i EU, skal tilsyn på konsolidert grunnlag utøves av vedkommende myndighet som fører tilsyn med denne morkredittinstitusjonen i medlemsstaten eller med denne morkredittinstitusjonen i EU på individuelt grunnlag.

Når morforetaket er et morverdipapirforetak i en medlemsstat eller et morverdipapirforetak i EU og ingen av dets datterforetak er en kredittinstitusjon, skal tilsyn på konsolidert grunnlag utøves av vedkommende myndighet som fører tilsyn med dette morverdipapirforetaket i medlemsstaten eller dette morverdipapirforetaket i EU på individuelt grunnlag.

Når morforetaket er et morverdipapirforetak i en medlemsstat eller et morverdipapirforetak i EU og minst ett av dets datterforetak er en kredittinstitusjon, skal tilsyn på konsolidert grunnlag utøves av vedkommende myndighet for kredittinstitusjonen, eller dersom det finnes flere kredittinstitusjoner, for den kredittinstitusjonen som har den høyeste balansesummen.

2. Når morforetaket til en institusjon er et finansielt morholdingselskap i en medlemsstat, et blandet finansielt morholdingselskap i en medlemsstat, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU, skal tilsyn på konsolidert grunnlag utøves av vedkommende myndighet som fører tilsyn med institusjonen på individuelt grunnlag.

3. Når to eller flere institusjoner med tillatelse i Unionen har samme finansielle morholdingselskap i en medlemsstat, samme blandede finansielle morholdingselskap i en medlemsstat, samme finansielle morholdingselskap i EU eller samme blandede finansielle morholdingselskap i EU, skal tilsyn på konsolidert grunnlag utøves av

- a) vedkommende myndighet for kredittinstitusjonen dersom det er bare én kredittinstitusjon i konsernet,
- b) vedkommende myndighet for den kredittinstitusjonen som har den høyeste balansesummen, dersom det er flere kredittinstitusjoner i konsernet, eller
- c) vedkommende myndighet for verdipapirforetaket som har den høyeste balansesummen, dersom det ikke er noen kredittinstitusjoner i konsernet.

4. Når konsolidering kreves i henhold til artikkel 18 nr. 3 eller 6 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal tilsyn på konsolidert grunnlag utøves av vedkommende myndighet for den kredittinstitusjonen som har den høyeste balansesummen, eller dersom det ikke er noen kredittinstitusjoner i konsernet, av vedkommende myndighet for det verdipapirforetaket som har den høyeste balansesummen.

5. Som unntak fra nr. 1 tredje ledd, fra nr. 3 bokstav b) og fra nr. 4 skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten, dersom en vedkommende myndighet fører tilsyn på individuelt grunnlag med flere kredittinstitusjoner i et konsern, være vedkommende myndighet som fører tilsyn på individuelt grunnlag med en eller flere kredittinstitusjoner i konsernet, dersom den samlede balansesummen for disse kredittinstitusjonene under tilsyn er høyere enn den samlede balansesummen for de kredittinstitusjonene som en annen vedkommende myndighet fører tilsyn med på individuelt grunnlag.

Som unntak fra nr. 3 bokstav c) skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten, dersom en vedkommende myndighet fører tilsyn på individuelt grunnlag med mer enn ett verdipapirforetak innenfor et konsern, være vedkommende myndighet som fører tilsyn på individuelt grunnlag med et eller flere verdipapirforetak i konsernet med den høyeste samlede balansesummen.

6. I særlige tilfeller kan de vedkommende myndighetene ved felles avtale unnlate å anvende kriteriene i nr. 1, 3 og 4 og utpeke en annen vedkommende myndighet til å utøve tilsyn på konsolidert grunnlag dersom det vil være uhensiktsmessig å anvende kriteriene i de nevnte numrene, idet det tas hensyn til de berørte institusjonene og den relative betydningen av deres virksomhet i de relevante medlemsstatene, eller behovet for å sikre kontinuitet i den samme vedkommende myndighetens tilsyn på konsolidert grunnlag. I slike tilfeller skal morinstitusjonen i EU, det finansielle morholdingselskapet i EU, det blandede finansielle morholdingselskapet i EU eller institusjonen med den høyeste balansesummen, alt etter hva som er relevant, ha rett til å bli hørt før vedkommende myndigheter treffer sin beslutning.

7. Vedkommende myndigheter skal umiddelbart underrette Kommissjonen og EBA om avtaler som omfattes av nr. 6.»

38) Artikkel 113 skal lyde:

«Artikkel 113

Felles beslutninger om institusjonsspesifikke tilsynskrav

1. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten og vedkommende myndigheter med ansvar for tilsyn med datterforetakene til en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU skal gjøre alt de kan for å komme fram til en felles beslutning om følgende:

- a) Anvendelse av artikkel 73 og 97 for å avgjøre om størrelsen på den konsoliderte ansvarlige kapitalen til gruppen av institusjoner er tilstrekkelig med hensyn til gruppens finansielle stilling og risikoprofil og den påkrevde størrelsen på den ansvarlige kapitalen med sikte på anvendelse av artikkel 104 nr. 1 bokstav a) på hver enhet i gruppen og på konsolidert grunnlag.
- b) Tiltak for å håndtere eventuelle viktige spørsmål og resultater i forbindelse med likviditetstilsynet, herunder om organiseringen og behandlingen av risikoer er tilfredsstillende i henhold til artikkel 86, og om behovet for institusjonsspesifikke likviditetskrav i samsvar med artikkel 105.
- c) En eventuell veiledning om ytterligere ansvarlig kapital omhandlet i artikkel 104b nr. 3.

2. De felles beslutningene nevnt i nr. 1 skal treffes

- a) ved anvendelse av nr. 1 bokstav a) i denne artikkelen, senest fire måneder etter at den konsoliderende tilsynsmyndigheten framla en rapport som inneholder risikovurderingen av gruppen av institusjoner i samsvar med artikkel 104a, for de andre berørte vedkommende myndighetene,
- b) ved anvendelse av nr. 1 bokstav b) i denne artikkelen, senest fire måneder etter at den konsoliderende tilsynsmyndigheten framla en rapport som inneholder en vurdering av likviditetsrisikoprofilen til gruppen av institusjoner i samsvar med artikkel 86 og 105,
- c) ved anvendelse av nr. 1 bokstav c) i denne artikkelen, senest fire måneder etter at den konsoliderende tilsynsmyndigheten framla en rapport som inneholder risikovurderingen av gruppen av institusjoner i samsvar med artikkel 104 b.

De felles beslutningene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen skal også ta behørig hensyn til den risikovurderingen av datterforetak som berørte vedkommende myndigheter foretar i samsvar med artikkel 73, 97, 104a og 104b.

De felles beslutningene nevnt i nr. 1 bokstav a) og b) skal framgå av dokumenter som inneholder en fullstendig begrunnelse, og som den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal oversende til morinstitusjonen i EU. Ved uenighet skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten på anmodning fra en av de andre berørte vedkommende myndighetene rådføre seg med EBA. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten kan rådføre seg med EBA på eget initiativ.

3. Dersom en felles beslutning fra vedkommende myndigheter ikke foreligger innen fristene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen, skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten treffe beslutning om anvendelse av artikkel 73, 86 og 97, artikkel 104 nr. 1 bokstav a), artikkel 104b og artikkel 105 i dette direktivet på konsolidert grunnlag, etter at den har tatt behørig hensyn til de risikovurderingene av datterforetak som berørte vedkommende myndigheter har foretatt. Dersom en berørt vedkommende myndighet etter utløpet av fristene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som EBA kan treffe i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i den nevnte forordningen, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Fristene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen skal anses å utgjøre meklingsfasen i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA skal treffe sin beslutning innen én måned etter at den mottok denne henvisningen. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning.

Beslutningen om anvendelse av artikkel 73, 86 og 97, artikkel 104 nr. 1 bokstav a), artikkel 104b og artikkel 105 i dette direktivet skal treffes av de respektive vedkommende myndighetene med ansvar for tilsynet med datterforetak av en morkredittinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU på individuelt eller delkonsolidert grunnlag, etter at de har tatt behørig hensyn til de synspunktene og forbeholdene som den konsoliderende tilsynsmyndigheten har gitt uttrykk for. Dersom en av de berørte vedkommende myndighetene etter utløpet av en av fristene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal vedkommende myndigheter utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som EBA kan treffe i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i den nevnte forordningen, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Fristene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen skal anses å utgjøre meklingsfasen i henhold til den nevnte forordningen. EBA skal treffe sin beslutning innen én måned etter at den mottok denne henvisningen. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning.

Beslutningene skal framgå av et dokument som inneholder en fullstendig begrunnelse, og skal ta i betraktning andre vedkommende myndigheters risikovurderinger, synspunkter og forbehold som er kommet til uttrykk i løpet av fristene nevnt i nr. 2. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal sende dokumentet til alle berørte vedkommende myndigheter og til morinstitusjonen i EU.

Dersom EBA er rådspurt, skal alle vedkommende myndigheter ta hensyn til dens råd og begrunne eventuelle betydelige avvik fra dem.

4. De felles beslutningene nevnt i nr. 1 og beslutningene som treffes av vedkommende myndigheter i mangel av en felles beslutning i samsvar med nr. 3, skal anses som avgjørende og anvendes av vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene.

De felles beslutningene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen og enhver beslutning som treffes i mangel av en felles beslutning i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen, skal ajourføres årlig eller, i unntakstilfeller, dersom en vedkommende myndighet

som har ansvar for tilsynet med datterforetak av en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU, i en skriftlig og behørig begrunnet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndigheten ber om at beslutningen om anvendelse av artikkel 104 nr. 1 bokstav a), artikkel 104b og artikkel 105 ajourføres. I slike unntakstilfeller kan ajourføringen behandles bilateralt av den konsoliderende tilsynsmyndigheten og vedkommende myndighet som framsetter anmodningen.

5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av den felles beslutningsprosessen som er nevnt i denne artikkelen, med hensyn til anvendelsen av artikkel 73, 86 og 97, artikkel 104 nr. 1 bokstav a), artikkel 104b og artikkel 105 med sikte på å lette felles beslutninger.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 1. juli 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

39) I artikkel 115 skal nytt nummer lyde:

«3. Dersom den konsoliderende tilsynsmyndigheten er en annen enn vedkommende myndighet i medlemsstaten der et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap som er godkjent i samsvar med artikkel 21a, er etablert, skal også samordnings- og samarbeidsordningene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen inngås med vedkommende myndighet i den medlemsstaten der morforetaket er etablert.»

40) I artikkel 116 gjøres følgende endringer:

a) Følgende nummer innsettes:

«1a. For å lette utførelsen av oppgavene omhandlet i artikkel 112 nr. 1, artikkel 114 nr. 1 og artikkel 115 nr. 1 i dette direktivet skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten også opprette tilsynskollegier når alle datterforetakene til en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU, som driver grensekryssende virksomhet, har sitt hovedkontor i tredjeland, forutsatt at tredjelandets tilsynsmyndigheter omfattes av fortrolighetskrav som er likeverdige med kravene i kapittel 1 avsnitt II i dette direktivet og eventuelt i artikkel 76 og 81 i direktiv 2014/65/EU.»

b) I nr. 6 skal nytt ledd lyde:

«Vedkommende myndighet i medlemsstaten der et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap som er godkjent i samsvar med artikkel 21a, er etablert, kan delta i det relevante tilsynskollegiet.»

41) I artikkel 117 skal nye numre lyde:

«5. Vedkommende myndigheter, finansielle etterretningsenheter og myndigheter med offentlig ansvar for tilsynet med de ansvarlige enhetene oppført i artikkel 2 nr. 1 punkt 1 og 2 i direktiv (EU) 2015/849 når det gjelder overholdelsen av det nevnte direktivet, skal samarbeide nært med hverandre innenfor sine respektive myndighetsområder og gi hverandre opplysninger som er relevante for deres respektive oppgaver i henhold til dette direktivet, forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv (EU) 2015/849, forutsatt at samarbeidet og utvekslingen av opplysninger ikke er til hinder for en pågående undersøkelse, etterforskning eller rettsak i samsvar med strafferetten eller forvaltningsretten i den medlemsstaten der vedkommende myndighet, den finansielle etterretningsenheten eller den myndigheten som har offentlig ansvar for tilsynet med de ansvarlige enhetene oppført i artikkel 2 nr. 1 punkt 1 og 2 i direktiv (EU) 2015/849, er etablert.

EBA kan på eget initiativ i samsvar med artikkel 19 nr. 1 andre ledd i forordning (EU) nr. 1093/2010 bistå vedkommende myndigheter ved uenighet om samordningen av tilsynsvirksomheten i henhold til denne artikkelen.

6. Innen 1. januar 2020 skal EBA i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer som angir hvordan samarbeidet og utvekslingen av opplysninger mellom myndighetene nevnt i nr. 5 i denne artikkelen skal skje, særlig i forbindelse med konserner som driver grensekryssende virksomhet, og i forbindelse med påvisning av alvorlige brudd på reglene om bekjempelse av hvitvasking av penger.»

42) Artikkel 119 nr. 1 skal lyde:

«1. Med forbehold for artikkel 21a skal medlemsstatene treffe alle nødvendige tiltak for at finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper skal være omfattet av tilsyn på konsolidert grunnlag.»

43) Artikkel 120 nr. 2 skal lyde:

«2. Dersom et blandet finansielt holdingselskap er underlagt likeverdige bestemmelser i dette direktivet og i direktiv 2009/138/EF, særlig med hensyn til risikobasert tilsyn, kan den konsoliderende tilsynsmyndigheten i forståelse med gruppetilsynsmyndigheten i forsikringssektoren anvende bare de bestemmelsene i direktivet som gjelder den mest betydelige finanssektoren i henhold til definisjonen i artikkel 3 nr. 2 i direktiv 2002/87/EF, på det blandede finansielle holdingselskapet.»

44) I artikkel 125 nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Dersom den konsoliderende tilsynsmyndigheten for et konsern med et blandet finansielt morholdingselskap i henhold til artikkel 111 i dette direktivet er en annen enn den koordinatoren som er fastsatt i samsvar med artikkel 10 i direktiv 2002/87/EF, skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten og koordinatoren samarbeide med sikte på å anvende dette direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolidert grunnlag. For å tilrettelegge for og opprette et effektivt samarbeid skal den konsoliderende tilsynsmyndigheten og koordinatoren ha skriftlige samordnings- og samarbeidsordninger.»

45) I artikkel 128 innsettes følgende ledd etter første ledd:

«Institusjonene skal ikke anvende ren kjernekapital som opprettholdes for å oppfylle det kombinerte bufferkravet nevnt i nr. 6 i første ledd i denne artikkelen, til å oppfylle noen av kravene fastsatt i artikkel 92 nr. 1 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) nr. 575/2013, tilleggskravene til ansvarlig kapital som pålegges i henhold til artikkel 104a i dette direktivet for å håndtere andre risikoer enn risikoen for overdreven gjeldsoppbygging, og veiledningen som meddeles i samsvar med artikkel 104b nr. 3 i dette direktivet for å håndtere andre risikoer enn risikoen for overdreven gjeldsoppbygging.

Institusjonene skal ikke anvende ren kjernekapital som opprettholdes for å oppfylle et av elementene i det kombinerte bufferkravet, til å oppfylle de øvrige relevante elementene i det kombinerte bufferkravet.

Institusjonene skal ikke anvende ren kjernekapital som opprettholdes for å oppfylle det kombinerte bufferkravet nevnt i nr. 6 i første ledd i denne artikkelen, til å oppfylle de risikobaserte bestanddelene i kravene i artikkel 92a og 92b i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikkel 45c og 45d i direktiv 2014/59/EU.»

46) Artikkel 129 og 130 skal lyde:

«Artikkel 129

Krav om å opprettholde en kapitalbevaringsbuffer

1. I tillegg til den rene kjernekapitalen som opprettholdes for å oppfylle kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92 nr. 1 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) nr. 575/2013, skal medlemsstatene kreve at institusjonene opprettholder en kapitalbevaringsbuffer av ren kjernekapital som tilsvarer 2,5 % av deres samlede risikovektede eksponeringsbeløp beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i den nevnte forordningen på individuelt og konsolidert grunnlag, alt etter hva som er hensiktsmessig i samsvar med første del avdeling II i den nevnte forordningen.

2. Som unntak fra nr. 1 kan en medlemsstat unnta små og mellomstore verdipapirforetak fra kravene i nr. 1 dersom et slikt unntak ikke utgjør en trussel mot finanssystemets stabilitet i medlemsstaten.

Beslutninger om anvendelse av unntaket nevnt i første ledd skal være behørig begrunnet, skal omfatte en forklaring på hvorfor unntaket ikke utgjør en trussel mot finanssystemets stabilitet i medlemsstaten, og skal inneholde en nøyaktig definisjon av de små og mellomstore verdipapirforetakene som skal unntas.

Medlemsstater som beslutter å anvende unntaket nevnt i første ledd, skal underrette ESRB om dette. ESRB skal umiddelbart videregående slike underretninger til Kommisjonen, EBA og vedkommende og utpekte myndigheter i de berørte medlemsstatene.

3. Ved anvendelse av nr. 2 skal medlemsstatene utpeke en myndighet som skal ha ansvar for anvendelsen av denne artikkelen. Denne myndigheten skal være vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten.
4. Ved anvendelse av nr. 2 skal verdipapirforetak kategoriseres som små eller mellomstore i samsvar med kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF(*).
5. Dersom en institusjon ikke klarer å oppfylle kravet i nr. 1 i denne artikkelen fullt ut, skal den omfattes av de begrensningene på utdelinger som er omhandlet i artikkel 141 nr. 2 og 3.

Artikkel 130

Krav om å opprettholde en institusjonsspesifikk motsyklisk kapitalbuffer

1. Medlemsstatene skal kreve at institusjonene opprettholder en institusjonsspesifikk motsyklisk kapitalbuffer tilsvarende deres samlede risikovektede eksponeringsbeløp beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, multiplisert med det vektete gjennomsnittet av de motsykliske buffersatsene beregnet i samsvar med artikkel 140 i dette direktivet på individuelt og konsolidert grunnlag, avhengig av hva som er hensiktsmessig i samsvar med første del avdeling II i den nevnte forordningen. Denne bufferen skal bestå av ren kjernekapital.

2. Som unntak fra nr. 1 kan en medlemsstat unnta små og mellomstore verdipapirforetak fra kravene i nr. 1 dersom et slikt unntak ikke utgjør en trussel mot finanssystemets stabilitet i medlemsstaten.

Beslutninger om anvendelse av unntaket nevnt i første ledd skal være behørig begrunnet, skal omfatte en forklaring på hvorfor unntaket ikke utgjør en trussel mot finanssystemets stabilitet i medlemsstaten, og skal inneholde en nøyaktig definisjon av små og mellomstore verdipapirforetak som skal unntas.

Medlemsstater som beslutter å anvende unntaket nevnt i første ledd, skal underrette ESRB om dette. ESRB skal umiddelbart videresende slike underretninger til Kommisjonen, EBA og vedkommende og utpekte myndigheter i de berørte medlemsstatene.

3. Ved anvendelse av nr. 2 skal medlemsstatene utpeke en myndighet som skal ha ansvar for anvendelsen av denne artikkelen. Denne myndigheten skal være vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten.
4. Ved anvendelse av nr. 2 skal verdipapirforetak kategoriseres som små og mellomstore i samsvar med rekommendasjon 2003/361/EF.
5. Dersom en institusjon ikke klarer å oppfylle kravet i nr. 1 i denne artikkelen fullt ut, skal den omfattes av de begrensningene på utdelinger som er omhandlet i artikkel 141 nr. 2 og 3.

(*) Kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter (EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36).»

47) I artikkel 131 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal utpeke en myndighet som skal ha ansvar for, på konsolidert grunnlag, å identifisere globalt systemviktige institusjoner (G-SII-er) og, på individuelt, delkonsolidert eller konsolidert grunnlag, avhengig av hva som er hensiktsmessig, andre systemviktige institusjoner (O-SII-er), som har tillatelse innenfor deres jurisdiksjon. Denne myndigheten skal være vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten. Medlemsstatene kan utpeke mer enn én myndighet.

G-SII-er skal være enten

- a) et konsern som ledes av en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU, eller
- b) en institusjon som ikke er et datterforetak av en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU.

En O-SII kan være enten en institusjon eller et konsern som ledes av en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU, et blandet finansielt morholdingselskap i EU, en morinstitusjon i en medlemsstat, et finansielt morholdingselskap i en medlemsstat eller et blandet finansielt morholdingselskap i en medlemsstat.»

b) Følgende nummer innsettes:

«2a. En ytterligere metode for identifisering av G-SII-er skal bygge på følgende kategorier:

- a) Kategoriene nevnt i nr. 2 bokstav a)–d) i denne artikkelen.
- b) Konsernets grensekryssende virksomhet, unntatt konsernets virksomhet i deltakende medlemsstater som nevnt i artikkel 4 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014(*).

Hver kategori skal ha samme vektning og skal bestå av kvantifiserbare indikatorer. For kategoriene nevnt i første ledd bokstav a) i dette nummeret skal indikatorene være de samme som de tilsvarende indikatorene fastsatt i henhold til nr. 2.

Den ytterligere metoden for identifisering skal gi et ytterligere samlet poengttall for hver av enhetene omhandlet i nr. 1 som er vurdert, og på grunnlag av dette kan vedkommende eller utpekte myndigheter treffe et av tiltakene omhandlet i nr. 10 bokstav c).

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014 av 15. juli 2014 om fastsettelse av ensartede regler og en ensartet framgangsmåte for krisehåndtering av kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak innenfor rammen av en felles krisehåndteringsordning og et felles krisehåndteringsfond og om endring av forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 av 30.7.2014, s. 1).»

c) I nr. 3 skal andre ledd lyde:

«EBA skal innen 1. januar 2015, etter samråd med ESRB, utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for kriteriene for fastsettelse av vilkårene for anvendelsen av dette nummeret i forbindelse med vurderingen av O-SII-er. I disse retningslinjene skal det tas hensyn til de internasjonale rammene for nasjonale systemviktige institusjoner og særlige forhold på unionsplan og nasjonalt plan.

Etter samråd med ESRB skal EBA innen 31. desember 2020 framlegge en rapport for Kommisjonen om den egnede metoden for utforming og kalibrering av O-SII-buffersatser.»

d) Nr. 5 skal lyde:

«5. Vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten kan på konsolidert, delkonsolidert eller individuelt grunnlag kreve at hver O-SII opprettholder en O-SII-buffer på opptil 3 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, idet det tas hensyn til kriteriene for identifisering av O-SII-en. Denne bufferen skal bestå av ren kjernekapital.»

e) Følgende nummer innsettes:

«5a. Med forbehold for Kommisjonens tillatelse som omhandlet i tredje ledd i dette nummeret kan vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten på konsolidert, delkonsolidert eller individuelt grunnlag kreve at hver O-SII har en O-SII-buffer som overstiger 3 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013. Denne bufferen skal bestå av ren kjernekapital.

Innen seks uker etter at underretningen omhandlet i nr. 7 i denne artikkelen er mottatt, skal ESRB avgi en uttalelse til Kommisjonen om hvorvidt O-SII-bufferen anses for å være passende. EBA kan også avgi en uttalelse til Kommisjonen om bufferen i samsvar med artikkel 34 nr. 1 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Innen tre måneder etter at ESRB har videresendt underretningen omhandlet i nr. 7 til Kommisjonen, skal Kommisjonen, idet den tar hensyn til ESRBs og eventuelt EBAs vurdering, og dersom den er overbevist om at O-SII-bufferen ikke får uforholdsmessige negative virkninger for hele eller deler av finanssystemet i andre medlemsstater eller i Unionen som helhet og utgjør eller skaper en hindring for at det indre marked skal fungere på en tilfredsstillende måte, vedta en rettsakt som gir vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten myndighet til å vedta det foreslåtte tiltaket.»

f) I nr. 7 skal innledningen lyde:

«7. Før en O-SII-buffer fastsettes eller endres, skal den vedkommende myndigheten eller den utpekte myndigheten underrette ESRB én måned før beslutningen omhandlet i nr. 5 offentliggjøres, og underrette ESRB tre måneder før den vedkommende myndighetens eller den utpekte myndighetens beslutning omhandlet i nr. 5a offentliggjøres.

ESRB skal umiddelbart videresende slike underretninger til Kommisjonen, EBA og de vedkommende og utpekte myndighetene i de berørte medlemsstatene. Underretningen skal inneholde detaljerte opplysninger om»

g) Nr. 8 skal lyde:

«8. Uten at det berører artikkel 133 og nr. 5 i denne artikkelen, og dersom en O-SII er et datterforetak av enten en G-SII eller en O-SII som er enten en institusjon eller et konsern som ledes av en morinstitusjon i EU og er omfattet av en O-SII-buffer på konsolidert grunnlag, skal bufferen som anvendes på individuelt eller delkonsolidert grunnlag for O-SII-en, ikke overstige den laveste av følgende verdier:

- a) Summen av den høyeste av enten G-SII-buffersatsen eller O-SII-buffersatsen som gjelder for konsernet på konsolidert grunnlag, og 1 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, og
- b) 3 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller den satsen som Kommisjonen har gitt tillatelse til å anvende på konsernet på konsolidert grunnlag i samsvar med nr. 5a i denne artikkelen.»

h) Nr. 9 og 10 skal lyde:

«9. Det skal være minst fem underkategorier av G-SII-er. Den laveste grensen og grensene mellom hver underkategori skal bestemmes ut fra poengtallene som identifikasjonsmetoden omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen gir. Grenseverdiene for overgang fra en underkategori til den neste skal defineres tydelig og følge prinsippet om en konstant lineær økning av systemviktigheten mellom hver underkategori, som innebærer en lineær økning av kravet til ren kjernekapital, med unntak av underkategori fem og eventuelle tilføyde høyere underkategorier. I dette nummeret menes med systemviktighet den forventede innvirkningen en kriserammet G-SII kan få på det globale finansmarkedet. Den laveste underkategorien skal ha en G-SII-buffer på 1 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, og den bufferen som er fastsatt for hver underkategori, skal stige i trinn på minst 0,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i den nevnte forordningen.

10. Uten at det berører nr. 1 og 9, og ved bruk av underkategoriene og grenseverdiene omhandlet i nr. 9, kan vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten som ledd i en forsvarlig tilsynsvurdering

- a) flytte en G-SII fra en lavere underkategori til en høyere underkategori,
- b) plassere en enhet som nevnt i nr. 1 med et samlet poengttall, som nevnt i nr. 2, som er lavere enn grenseverdien for den laveste underkategorien, i den underkategorien eller i en høyere underkategori, og dermed betegne den som en G-SII,
- c) idet det tas hensyn til den felles krisehåndteringsordningen, og på grunnlag av det ytterligere samlede poengttallet nevnt i nr. 2a, flytte en G-SII fra en høyere underkategori til en lavere underkategori.»

i) Nr. 11 utgår.

j) Nr. 12 skal lyde:

«12. Vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten skal underrette ESRB om navnene på G-SII-ene og O-SII-ene og den underkategorien som hver G-SII er plassert i. Underretningen skal inneholde en fullstendig begrunnelse for hvorfor tilsynsvurdering er eller ikke er foretatt i samsvar med nr. 10 bokstav a), b) og c). ESRB skal umiddelbart videresende slike underretninger til Kommisjonen og til EBA, og skal offentliggjøre navnene. Vedkommende myndigheter eller utpekte myndigheter skal offentliggjøre hvilken underkategori hver G-SII er plassert i.

Vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten skal hvert år gjennomgå identifiseringen av G-SII-er og O-SII-er og plasseringen av G-SII-er i de respektive underkategoriene, og meddele resultatet til den berørte systemviktige institusjonen, til ESRB, som umiddelbart skal videresende resultatene til Kommisjonen, og til EBA. Vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten skal offentliggjøre den ajourførte listen over identifiserte systemviktige institusjoner og den underkategorien som hver identifisert G-SII er plassert i.»

k) Nr. 13 utgår.

l) Nr. 14 og 15 skal lyde:

«14. Dersom et konsern på konsolidert grunnlag omfattes av en G-SII-buffert og en O-SII-buffert, får den høyeste bufferten anvendelse.

15. Dersom en institusjon er omfattet av en systemrisikobuffert fastsatt i samsvar med artikkel 133, skal den bufferten komme i tillegg til O-SII-bufferten eller G-SII-bufferten som får anvendelse i samsvar med denne artikkelen.

Dersom summen av systemrisikobuffersatsen beregnet i henhold til artikkel 133 nr. 10, 11 eller 12 og O-SII-buffersatsen eller G-SII-buffersatsen som den samme institusjonen er omfattet av, er høyere enn 5 %, får framgangsmåten i nr. 5a i denne artikkelen anvendelse.»

m) Nr. 16 og 17 utgår.

n) Nr. 18 skal lyde:

«18. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for ved anvendelse av denne artikkelen å spesifisere metoden som vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten skal benytte for å identifisere en institusjon eller et konsern som ledes av en morinstitusjon i EU, et finansielt morholdingselskap i EU eller et blandet finansielt morholdingselskap i EU som en G-SII, og spesifisere metoden for fastsettelse av underkategorier og plasseringen av G-SII-er i underkategoriene på grunnlag av deres systemviktighet, idet det tas hensyn til internasjonalt avtalte standarder.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 30. juni 2014.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

48) Artikkel 132 utgår.

49) Artikkel 133 og 134 skal lyde:

«*Artikkel 133*

Krav om å opprettholde en systemrisikobuffert

1. Hver medlemsstat kan innføre en systemrisikobuffert av ren kjernekapital for finanssektoren eller for en eller flere deler av denne sektoren, i forbindelse med alle eller en undergruppe av eksponeringer som omhandlet i nr. 5 i denne artikkelen, for å forebygge og redusere makro- eller systemrisiko som ikke er omfattet av forordning (EU) nr. 575/2013 og av artikkel 130 og 131 i dette direktivet, det vil si en risiko for forstyrrelse av finanssystemet som kan få alvorlige negative følger for finanssystemet og realøkonomien i en bestemt medlemsstat.

2. Institusjonene skal beregne systemrisikobufferten på følgende måte:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

der

B_{SR} = systemrisikobufferten,

r_T = den buffersatsen som får anvendelse på en institusjons samlede risikovektede eksponeringsbeløp,

E_T = en institusjons samlede risikovektede eksponeringsbeløp beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013,

i = indeksen for undergruppen av eksponeringer som omhandlet i nr. 5,

r_i = den buffersatsen som får anvendelse på det risikovektede eksponeringsbeløpet for undergruppen av eksponeringer i , og

E_i = institusjonens risikovektede eksponeringsbeløp for undergruppen av eksponeringer i beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Ved anvendelse av nr. 1 skal medlemsstatene utpeke en myndighet som skal ha ansvar for å fastsette systemrisikobufferen og identifisere de eksponeringene og undergruppene av institusjoner den får anvendelse på. Denne myndigheten skal være vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten.

4. Ved anvendelse av nr. 1 i denne artikkelen kan den berørte vedkommende eller utpekte myndigheten, alt etter hva som er relevant, kreve at institusjonene opprettholder en systemrisikobuffer av ren kjernekapital beregnet i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen på individuelt, konsolidert eller delkonsolidert grunnlag i samsvar med første del avdeling II i forordning (EU) nr. 575/2013.

5. En systemrisikobuffer kan få anvendelse på følgende:

- a) Alle eksponeringer i den medlemsstaten som fastsetter denne bufferen.
- b) Følgende sektoreksponeringer i den medlemsstaten som fastsetter denne bufferen:
  - i) Alle massemarkedseksponeringer mot fysiske personer, som er sikret med boligeiendom.
  - ii) Alle eksponeringer mot juridiske personer, som er sikret med pant i næringseiendom.
  - iii) Alle eksponeringer mot juridiske personer, unntatt eksponeringer angitt i punkt ii).
  - iv) Alle eksponeringer mot fysiske personer, unntatt eksponeringer angitt i punkt i).
- c) Alle eksponeringer i andre medlemsstater, med forbehold for nr. 12 og 15.
- d) Sektoreksponeringer som er identifisert i bokstav b) i dette nummeret og befinner seg i andre medlemsstater utelukkende for å kunne få anerkjent en buffersats som er fastsatt av en annen medlemsstat i samsvar med artikkel 134.
- e) Eksponeringer i tredjeland.
- f) Undergrupper av eksponeringskategoriene som er angitt i bokstav b).

6. EBA skal innen 30. juni 2020 og etter samråd med ESRB utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om de relevante undergruppene av eksponeringer som vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten kan anvende en systemrisikobuffer på i samsvar med nr. 5 bokstav f) i denne artikkelen.

7. En systemrisikobuffer får anvendelse på alle eksponeringer eller en undergruppe av eksponeringer som nevnt i nr. 5 i denne artikkelen, på alle institusjoner, eller på en eller flere undergrupper av disse institusjonene som myndighetene i den berørte medlemsstaten er vedkommende myndighet for i samsvar med dette direktivet, og skal fastsettes i tilpasningstrinn på 0,5 prosentpoeng eller multipler av disse. Det kan innføres forskjellige krav for forskjellige undergrupper av institusjoner og eksponeringer. Systemrisikobufferen skal ikke håndtere risikoer som er omfattet av artikkel 130 og 131.

8. Når vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten krever at en systemrisikobuffer skal opprettholdes, skal den overholde følgende:

- a) Systemrisikobufferen medfører ikke uforholdsmessige negative virkninger for hele eller deler av finanssystemet i andre medlemsstater eller i Unionen som helhet ved å utgjøre eller skape en hindring for det indre markeds virkemåte.
- b) Systemrisikobufferen skal gjennomgås av vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten minst annethvert år.
- c) Systemrisikobufferen skal ikke benyttes til å håndtere risikoer som er omfattet av artikkel 130 og 131.

9. Vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten, alt etter hva som er relevant, skal underrette ESRB før beslutningen omhandlet i nr. 13 offentliggjøres. ESRB skal umiddelbart videresende slike underretninger til Kommisjonen, EBA og vedkommende og utpekte myndigheter i de berørte medlemsstatene.

Dersom den institusjonen som en eller flere systemrisikobuffersatser får anvendelse på, er et datterforetak hvis morforetak er etablert i en annen medlemsstat, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten også underrette myndighetene i denne medlemsstaten.

Dersom en systemrisikobuffersats får anvendelse på eksponeringer i tredjeland, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten, alt etter hva som er relevant, også underrette ESRB. ESRB skal umiddelbart videresende slike underretninger til tilsynsmyndighetene i disse tredjelandene.

Slike underretninger skal inneholde nærmere opplysninger om

- a) makro- eller systemrisikoene i medlemsstaten,
- b) grunnene til at makro- eller systemrisikoene truer finanssystemets stabilitet på nasjonalt plan i et slikt omfang at en systemrisikobuffersats er berettiget,
- c) begrunnelsen for at systemrisikobufferen sannsynligvis er tilstrekkelig effektiv og forholdsmessig til å redusere risikoen,
- d) en vurdering av den sannsynlige positive eller negative virkningen systemrisikobufferen får på det indre marked, på grunnlag av opplysninger som er tilgjengelige for medlemsstaten,
- e) den eller de systemrisikobuffersatsene som vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten, alt etter hva som er relevant, har til hensikt å fastsette, og de eksponeringene som slike satser skal gjelde for, samt de institusjonene som skal omfattes av slike satser,
- f) dersom systemrisikobuffersatsen får anvendelse på alle eksponeringer, en begrunnelse for hvorfor myndigheten anser at systemrisikobufferen ikke overlapper O-SII-bufferen omhandlet i artikkel 131.

Dersom beslutningen om å fastsette systemrisikobuffersatsen fører til en reduksjon av eller ikke innebærer noen endring i forhold til den tidligere fastsatte buffersatsen, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten, alt etter hva som er relevant, bare overholde bestemmelsene i dette nummeret.

10. Dersom fastsettelsen eller endringen av en eller flere systemrisikobuffersatser for en gruppe eller undergruppe av eksponeringer omhandlet i nr. 5 som omfattes av en eller flere systemrisikobuffere, ikke fører til en kombinert systemrisikobuffersats på over 3 % for noen av disse eksponeringene, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten, alt etter hva som er relevant, underrette ESRB i samsvar med nr. 9 én måned før beslutningen omhandlet i nr. 13 offentliggjøres.

Ved anvendelse av dette nummeret skal anerkjennelsen av en systemrisikobuffersats som er fastsatt av en annen medlemsstat i samsvar med artikkel 134, ikke tas med i beregningen av terskelen på 3 %.

11. Dersom fastsettelsen eller endringen av en eller flere systemrisikobuffersatser for en gruppe eller undergruppe av eksponeringer omhandlet i nr. 5 som omfattes av en eller flere systemrisikobuffere, fører til en kombinert systemrisikobuffersats som er høyere enn 3 % og opptil 5 % for noen av disse eksponeringene, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten i medlemsstaten som fastsetter bufferen, i underretningen som gis i samsvar med nr. 9, anmode om en uttalelse fra Kommisjonen. Kommisjonen skal avgi sin uttalelse senest én måned etter at den mottok underretningen.

Dersom uttalelsen fra Kommisjonen er negativ, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten, alt etter hva som er relevant, i medlemsstaten som fastsetter systemrisikobufferen, rette seg etter uttalelsen eller begrunne hvorfor den ikke gjør det.

Dersom en institusjon som en eller flere systemrisikobuffersatser får anvendelse på, er et datterforetak hvis morforetak er etablert i en annen medlemsstat, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten, i underretningen som gis i samsvar med nr. 9, anmode om en anbefaling fra Kommisjonen og ESRB.

Kommisjonen og ESRB skal hver for seg framlegge sin anbefaling senest seks uker etter at de mottok underretningen.

Dersom myndighetene for datterforetaket og for morforetaket er uenige om den eller de systemrisikobuffersatsene som får anvendelse på denne institusjonen, og dersom både Kommisjonen og ESRB gir en negativ anbefaling, kan vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten, alt etter hva som er relevant, henvise saken til EBA og anmode om EBAs bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Beslutningen om å fastsette systemrisikobuffersatsen(e) for disse eksponeringene skal stilles i bero inntil EBA har truffet en beslutning.

12. Dersom fastsettelsen eller endringen av en eller flere systemrisikobuffersatser for en gruppe eller undergruppe av eksponeringer omhandlet i nr. 5 som omfattes av en eller flere systemrisikobuffere, fører til en kombinert systemrisikobuffersats på over 5 % for noen av disse eksponeringene, skal vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten, alt etter hva som er relevant, søke om tillatelse fra Kommisjonen før den innfører en systemrisikobuffer.

Innen seks uker etter at underretningen omhandlet i nr. 9 i denne artikkelen er mottatt, skal ESRB avgi en uttalelse til Kommissjonen om hvorvidt systemrisikobufferen anses for å være passende. EBA kan også avgi en uttalelse til Kommissjonen om denne systemrisikobufferen i samsvar med artikkel 34 nr. 1 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Innen tre måneder etter at Kommissjonen har mottatt underretningen omhandlet i nr. 9, skal den, idet den tar hensyn til ESRBs og eventuelt EBAs vurdering, og dersom den er overbevist om at systemrisikobuffersatsen(e) ikke får uforholdsmessige negative virkninger for hele eller deler av finanssystemet i andre medlemsstater eller i Unionen som helhet og utgjør eller skaper en hindring for at det indre marked skal fungere på en tilfredsstillende måte, vedta en rettsakt som gir vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten, alt etter hva som er relevant, myndighet til å vedta det foreslåtte tiltaket.

13. Hver vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten, alt etter hva som er relevant, skal offentliggjøre fastsettelsen eller endringen av en eller flere systemrisikobuffersats på et egnet nettsted. Offentliggjøringen skal omfatte minst følgende opplysninger:

- a) Systemrisikobuffersatsen(e).
- b) Institusjonene som systemrisikobufferen får anvendelse på.
- c) Eksponeringene som systemrisikobuffersatsen(e) får anvendelse på.
- d) En begrunnelse for å fastsette eller endre systemrisikobuffersatsen(e).
- e) Datoen da institusjonene skal begynne å anvende den fastsatte eller endrede systemrisikobufferen.
- f) Navnene på de landene der eksponeringer i disse landene er anerkjent i systemrisikobufferen.

Dersom offentliggjøringen av opplysningene nevnt i første ledd bokstav d) kan skade finanssystemets stabilitet, skal disse opplysningene ikke offentliggjøres.

14. Dersom en institusjon ikke klarer å oppfylle kravet i nr. 1 i denne artikkelen fullt ut, skal den omfattes av de begrensningene på utdelinger som er omhandlet i artikkel 141 nr. 2 og 3.

Dersom anvendelsen av begrensningene på utdelinger fører til en utilfredsstillende bedring av institusjonens rene kjernekapital på bakgrunn av den relevante systemrisikoen, kan vedkommende myndigheter treffe ytterligere tiltak i samsvar med artikkel 64.

15. Dersom vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten, alt etter hva som er relevant, beslutter å fastsette systemrisikobufferen på grunnlag av eksponeringer i andre medlemsstater, skal samme buffer fastsettes for alle eksponeringer innenfor Unionen, med mindre bufferen fastsettes med sikte på å anerkjenne den systemrisikobuffersatsen som er fastsatt av en annen medlemsstat i samsvar med artikkel 134.

Artikkel 134

Anerkjennelse av en systemrisikobuffersats

1. Andre medlemsstater kan anerkjenne en systemrisikobuffersats som er fastsatt i samsvar med artikkel 133, og anvende den satsen på nasjonalt godkjente institusjoner for eksponeringer i den medlemsstaten som har fastsatt satsen.

2. Dersom medlemsstatene anerkjenner en systemrisikobuffersats for nasjonalt godkjente institusjoner i samsvar med nr. 1, skal de underrette ESRB. ESRB skal umiddelbart videresende slike underretninger til Kommissjonen, EBA og den medlemsstaten som fastsetter denne satsen.

3. Når en medlemsstat beslutter om den skal anerkjenne en systemrisikobuffersats i samsvar med nr. 1, skal den ta hensyn til de opplysningene som er framlagt av medlemsstaten som fastsetter denne satsen i samsvar med artikkel 133 nr. 9 og 13.

4. Dersom medlemsstatene anerkjenner en systemrisikobuffersats for nasjonalt godkjente institusjoner, kan denne systemrisikobufferen komme i tillegg til systemrisikobufferen som anvendes i samsvar med artikkel 133, forutsatt at bufferne håndterer ulike risikoer. Dersom bufferne håndterer de samme risikoene, får bare den høyeste bufferen anvendelse.

5. En medlemsstat som fastsetter en systemrisikobuffersats i samsvar med artikkel 133 i dette direktivet, kan anmode ESRB om å utstede en anbefaling som nevnt i artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 til en eller flere medlemsstater som kan anerkjenne systemrisikobuffersatsen.»

50) I artikkel 136 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 3 skal innledningen lyde:

«3. Hver utpekt myndighet skal kvartalsvis vurdere intensiteten til den sykliske systemrisikoen og om den motsykliske buffersatsen er egnet for sin medlemsstat, og om nødvendig fastsette eller endre den motsykliske buffersatsen. Hver utpekt myndighet skal i den forbindelse ta hensyn til».

b) Nr. 7 skal lyde:

«7. Hver utpekt myndighet skal kvartalsvis offentliggjøre minst følgende opplysninger på sitt nettsted:

- a) Den gjeldende motsykliske buffersatsen.
- b) Det relevante utlånsvekstnivået som andel av BNP og dets avvik fra den langsiktige utviklingstendensen.
- c) Bufferveiledningen beregnet i samsvar med nr. 2.
- d) En begrunnelse for buffersatsen.
- e) Dersom buffersatsen heves, fra hvilken dato institusjoner skal anvende den hevede buffersatsen ved beregning av sin institusjonsspesifikke motsykliske kapitalbuffer.
- f) Dersom datoen nevnt i bokstav e) faller tidligere enn tolv måneder etter datoen for offentliggjøringen i henhold til dette nummeret, en henvisning til de unntakstilfellene som berettiger en kortere frist for anvendelsen.
- g) Dersom buffersatsen senkes, den foreløpige perioden der buffersatsen ikke forventes å stige, sammen med en begrunnelse for denne perioden.

De utpekte myndighetene skal treffe alle rimelige tiltak for å samordne tidspunktet for offentliggjøringen.

De utpekte myndighetene skal underrette ESRB om enhver endring av den motsykliske buffersatsen, og gi det de opplysningene som kreves i første ledd bokstav a)–g). ESRB skal offentliggjøre alle slike meldte buffersatser og tilknyttede opplysninger på sitt nettsted.»

51) I artikkel 141 skal nr. 1–6 lyde:

«1. En institusjon som oppfyller det kombinerte bufferkravet, skal ikke foreta en utdeling i forbindelse med ren kjernekapital i et slikt omfang at det reduserer dens rene kjernekapital til et nivå der det kombinerte bufferkravet ikke lenger er oppfylt.

2. En institusjon som ikke oppfyller det kombinerte bufferkravet, skal beregne det høyeste utdelingsbeløpet i samsvar med nr. 4 og underrette vedkommende myndighet om dette.

Dersom første ledd får anvendelse, skal institusjonen ikke treffe noen av følgende tiltak før den har beregnet det høyeste utdelingsbeløpet:

- a) Foreta en utdeling i forbindelse med ren kjernekapital.
- b) Innføre en plikt til å betale variabel godtgjøring eller skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser, eller betale variabel godtgjøring dersomplikten til å betale ble innført på et tidspunkt da institusjonen ikke oppfylte det kombinerte bufferkravet.
- c) Foreta betalinger i forbindelse med andre godkjente kjernekapitalinstrumenter.

3. Dersom en institusjon ikke oppfyller, eller så lenge den overskrider sitt kombinerte bufferkrav, skal den ikke dele ut mer enn det høyeste utdelingsbeløpet som er beregnet i samsvar med nr. 4, gjennom et av tiltakene omhandlet i nr. 2 andre ledd bokstav a), b) og c).

4. Institusjonene skal beregne det høyeste utdelingsbeløpet ved å multiplisere summen beregnet i samsvar med nr. 5 med den faktoren som er fastsatt i samsvar med nr. 6. Det høyeste utdelingsbeløpet skal reduseres med de beløpene som følger av tiltakene omhandlet i nr. 2 andre ledd bokstav a), b) eller c).

5. Summen som skal multipliseres i samsvar med nr. 4, skal bestå av

- a) delårsoverskudd som ikke er tatt med i den rene kjernekapitalen i henhold til artikkel 26 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, fratrukket enhver utdeling av overskudd eller enhver betaling som følger av tiltakene omhandlet i nr. 2 andre ledd bokstav a), b) eller c) i denne artikkelen,

pluss

- b) overskudd ved årets slutt som ikke er tatt med i den rene kjernekapitalen i henhold til artikkel 26 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, fratrukket enhver utdeling av overskudd eller enhver betaling som følger av tiltakene omhandlet i nr. 2 andre ledd bokstav a), b) eller c) i denne artikkelen,

minus

- c) beløp som skulle ha vært betalt i skatt dersom utdeling ikke hadde skjedd på de postene som er angitt i bokstav a) og b) i dette nummeret.

6. Faktoren skal bestemmes på følgende måte:

- a) Dersom den rene kjernekapitalen som opprettholdes av institusjonen, og som ikke anvendes til å oppfylle kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92 nr. 1 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) nr. 575/2013 og tilleggskravet til ansvarlig kapital for å håndtere andre risikoer enn risiko for overdreven gjeldsoppbygging, som fastsatt i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i den nevnte forordningen, ligger innenfor det kombinerte bufferkravets første (det vil si laveste) kvartil, skal faktoren være 0.
- b) Dersom den rene kjernekapitalen som opprettholdes av institusjonen, og som ikke anvendes til å oppfylle kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92 nr. 1 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) nr. 575/2013 og tilleggskravet til ansvarlig kapital for å håndtere andre risikoer enn risiko for overdreven gjeldsoppbygging, som fastsatt i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i den nevnte forordningen, ligger innenfor det kombinerte bufferkravets andre kvartil, skal faktoren være 0,2.
- c) Dersom den rene kjernekapitalen som opprettholdes av institusjonen, og som ikke anvendes til å oppfylle kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92 nr. 1 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) nr. 575/2013 og tilleggskravet til ansvarlig kapital for å håndtere andre risikoer enn risiko for overdreven gjeldsoppbygging, som fastsatt i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i den nevnte forordningen, ligger innenfor det kombinerte bufferkravets tredje kvartil, skal faktoren være 0,4.
- d) Dersom den rene kjernekapitalen som opprettholdes av institusjonen, og som ikke anvendes til å oppfylle kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92 nr. 1 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) nr. 575/2013 og tilleggskravet til ansvarlig kapital for å håndtere andre risikoer enn risiko for overdreven gjeldsoppbygging, som fastsatt i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i den nevnte forordningen, ligger innenfor det kombinerte bufferkravets fjerde (det vil si høyeste) kvartil, skal faktoren være 0,6.

De nedre og øvre grensene for hvert kvartil i det kombinerte bufferkravet skal beregnes som følger:

$$\text{Nedre grense for kvartilet} = \frac{\text{Kombinert bufferkrav}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Øvre grense for kvartilet} = \frac{\text{Kombinert bufferkrav}}{4} \cdot Q_n$$

der

Q_n = det relevante kvartilens ordenstall.»

52) Følgende artikler innsettes:

«*Artikkel 141a*

Manglende oppfyllelse av det kombinerte bufferkravet

En institusjon skal anses for ikke å oppfylle det kombinerte bufferkravet i henhold til artikkel 141 dersom den ikke har ansvarlig kapital av den størrelsen og den kvaliteten som kreves for samtidig å oppfylle det kombinerte bufferkravet og hvert av følgende krav:

- a) Artikkel 92 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) nr. 575/2013 og tilleggskravet til ansvarlig kapital for å håndtere andre risikoer enn risikoen for overdreven gjeldsoppbygging i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet.

- b) Artikkel 92 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013 og tilleggskravet til ansvarlig kapital for å håndtere andre risikoer enn risikoen for overdreven gjeldsoppbygging i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet.
- c) Artikkel 92 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013 og tilleggskravet til ansvarlig kapital for å håndtere andre risikoer enn risikoen for overdreven gjeldsoppbygging i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet.

Artikkel 141b

Utdelingsbegrensninger ved manglende oppfyllelse av bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel

1. En institusjon som oppfyller bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel i henhold til artikkel 92 nr. 1a i forordning (EU) nr. 575/2013, skal ikke foreta en utdeling i forbindelse med kjernekapital i et slikt omfang at det reduserer dens kjernekapital til et nivå der bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel ikke lenger er oppfylt.

2. En institusjon som ikke oppfyller bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel, skal beregne det høyeste utdelingsbeløpet knyttet til den uvektede kjernekapitalandelen i samsvar med nr. 4 og underrette vedkommende myndighet om dette.

Dersom første ledd får anvendelse, skal institusjonen ikke treffe noen av følgende tiltak før den har beregnet det høyeste utdelingsbeløpet knyttet til den uvektede kjernekapitalandelen:

- a) Foreta en utdeling i forbindelse med ren kjernekapital.
- b) Innføre en plikt til å betale variabel godtgjøring eller skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser, eller betale variabel godtgjøring dersomplikten til å betale ble innført på et tidspunkt da institusjonen ikke oppfylte det kombinerte bufferkravet.
- c) Foreta betalinger i forbindelse med andre godkjente kjernekapitalinstrumenter.

3. Dersom en institusjon ikke oppfyller, eller så lenge den overskrider sitt bufferkrav til uvektet kjernekapitalandel, skal den ikke dele ut mer enn det høyeste utdelingsbeløpet knyttet til den uvektede kjernekapitalandelen beregnet i samsvar med nr. 4, gjennom et av tiltakene omhandlet i nr. 2 andre ledd bokstav a), b) og c).

4. Institusjonene skal beregne det høyeste utdelingsbeløpet knyttet til den uvektede kjernekapitalandelen ved å multiplisere summen beregnet i samsvar med nr. 5 med den faktoren som er fastsatt i samsvar med nr. 6. Det høyeste utdelingsbeløpet knyttet til den uvektede kjernekapitalandelen skal reduseres med de beløpene som følger av tiltakene omhandlet i nr. 2 andre ledd bokstav a), b) eller c).

5. Summen som skal multipliseres i samsvar med nr. 4, skal bestå av

- a) delårsoverskudd som ikke er tatt med i den rene kjernekapitalen i henhold til artikkel 26 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, fratrukket enhver utdeling av overskudd eller enhver betaling knyttet til tiltakene omhandlet i nr. 2 andre ledd bokstav a), b) eller c) i denne artikkelen,

pluss

- b) overskudd ved årets slutt som ikke er inkludert i den rene kjernekapitalen i henhold til artikkel 26 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, fratrukket enhver utdeling av overskudd eller enhver betaling knyttet til tiltakene omhandlet i nr. 2 andre ledd bokstav a), b) eller c) i denne artikkelen,

minus

- c) beløp som skulle ha vært betalt i skatt dersom utdeling ikke hadde skjedd på de postene som er angitt i bokstav a) og b) i dette nummeret.

6. Faktoren omhandlet i nr. 4 skal fastsettes på følgende måte:

- a) Dersom den kjernekapitalen som opprettholdes av institusjonen, og som ikke anvendes til å oppfylle kravene i artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet, i forbindelse med risikoen for overdreven gjeldsoppbygging som ikke er tilstrekkelig dekket av artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013, uttrykt som en prosentdel av det samlede eksponeringsmålet beregnet i samsvar med artikkel 429 nr. 4 i den nevnte forordningen, ligger innenfor det første (det vil si laveste) kvartilet i bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel, skal faktoren være 0.

- b) Dersom den kjernekapitalen som opprettholdes av institusjonen, og som ikke anvendes til å oppfylle kravene i artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet, i forbindelse med risikoen for overdreven gjeldsoppbygging som ikke er tilstrekkelig dekket av artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013, uttrykt som en prosentdel av det samlede eksponeringsmålet beregnet i samsvar med artikkel 429 nr. 4 i den nevnte forordningen, ligger innenfor det andre kvartilet i bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel, skal faktoren være 0,2.

- c) Dersom den kjernekapitalen som opprettholdes av institusjonen, og som ikke anvendes til å oppfylle kravene i artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet, i forbindelse med risikoen for overdreven gjeldsoppbygging som ikke er tilstrekkelig dekket av artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013, uttrykt som en prosentdel av det samlede eksponeringsmålet beregnet i samsvar med artikkel 429 nr. 4 i den nevnte forordningen, ligger innenfor det tredje kvartilet i bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel, skal faktoren være 0,4.
- d) Dersom den kjernekapitalen som opprettholdes av institusjonen, og som ikke anvendes til å oppfylle kravene i artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet, i forbindelse med risikoen for overdreven gjeldsoppbygging som ikke er tilstrekkelig dekket av artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013, uttrykt som en prosentdel av det samlede eksponeringsmålet beregnet i samsvar med artikkel 429 nr. 4 i den nevnte forordningen, ligger innenfor det fjerde (det vil si høyeste) kvartilet i bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel, skal faktoren være 0,6.

De nedre og øvre grensene for hvert kvartil i bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel skal beregnes som følger:

$$\text{Nedre grense for kvartilet} = \frac{\text{Bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Øvre grense for kvartilet} = \frac{\text{Bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel}}{4} \cdot Q_n$$

der

Q_n = det relevante kvartilens ordenstall.

7. De begrensningene som innføres ved denne artikkelen, får bare anvendelse på betalinger som fører til en reduksjon av kjernekapitalen, eller en reduksjon av overskuddet, og bare dersom utsettelse av en betaling eller manglende betaling ikke utgjør en misligholdshendelse eller et vilkår for å innlede insolvensbehandling innenfor den insolvensordningen som gjelder for institusjonen.

8. Dersom en institusjon ikke oppfyller bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel og har til hensikt å dele ut overskudd som kan utdeles, eller treffe et tiltak i henhold til nr. 2 andre ledd bokstav a), b) og c) i denne artikkelen, skal den underrette vedkommende myndighet og framlegge opplysningene angitt i artikkel 141 nr. 8 med unntak av bokstav a) iii), og det høyeste utdelingsbeløpet knyttet til den uvektede kjernekapitalandelen beregnet i samsvar med nr. 4 i denne artikkelen.

9. Institusjoner skal treffe tiltak for å sikre at beløpet for overskudd som kan utdeles, og det høyeste utdelingsbeløpet knyttet til den uvektede kjernekapitalandelen beregnes nøyaktig, og de skal på anmodning kunne dokumentere overfor vedkommende myndighet at beregningen er nøyaktig.

10. Ved anvendelse av nr. 1 og 2 i denne artikkelen skal en utdeling knyttet til kjernekapital omfatte postene oppført i artikkel 141 nr. 10.

Artikkel 141c

Manglende oppfyllelse av bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel

En institusjon skal anses for ikke å oppfylle bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel i henhold til artikkel 141b i dette direktivet dersom den ikke har kjernekapital av den størrelsen som kreves for samtidig å oppfylle kravet i artikkel 92 nr. 1a i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet fastsatt i artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i den nevnte forordningen og i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i dette direktivet, i forbindelse med håndtering av risikoen for overdreven gjeldsoppbygging som ikke er tilstrekkelig dekket av artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013.»

53) I artikkel 142 nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. Dersom en institusjon ikke oppfyller sitt kombinerte bufferkrav eller eventuelt sitt bufferkrav til uvektet kjernekapitalandel, skal den utarbeide en kapitalbevaringsplan og framlegge den for vedkommende myndighet senest fem virkedager etter at den fastslo at den ikke oppfylte kravet, med mindre vedkommende myndighet tillater en lengre frist på opptil ti dager.»

54) I artikkel 143 nr. 1 skal bokstav c) lyde:

«c) De generelle kriteriene og metodene de benytter ved tilsyn og evaluering som omhandlet i artikkel 97, herunder kriteriene for anvendelse av forholdsmessighetsprinsippet som omhandlet i artikkel 97 nr. 4.»

55) Artikkel 146 skal lyde:

«*Artikkel 146*

Gjennomføringsrettsakter

En endring av størrelsen på startkapitalen som angis i artikkel 12 og avdeling IV med sikte på å ta hensyn til den økonomiske og monetære utviklingen, skal vedtas ved en gjennomføringsrettsakt i samsvar med undersøkelsesprosedyren omhandlet i artikkel 147 nr. 2 .»

56) Etter artikkel 159 innsettes følgende kapittel:

«*KAPITTEL 1A*

Overgangsbestemmelser om finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper

Artikkel 159a

Overgangsbestemmelser om godkjenning av finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper

Finansielle morholdingselskaper og blandede finansielle morholdingselskaper som allerede eksisterer 27. juni 2019, skal søke om godkjenning i samsvar med artikkel 21a innen 28. juni 2021. Dersom et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap ikke søker om godkjenning innen 28. juni 2021, skal det treffes egnede tiltak i henhold til artikkel 21a nr. 6.

I overgangsperioden omhandlet i første ledd i denne artikkelen skal vedkommende myndigheter ha all nødvendig tilsynsmyndighet som de gis i henhold til dette direktivet med hensyn til finansielle holdingselskaper eller blandede finansielle holdingselskaper som skal godkjennes i samsvar med artikkel 21a, med sikte på konsolidert tilsyn.»

57) I artikkel 161 skal nytt nummer lyde:

«10. Kommissjonen skal innen 31. desember 2023 gjennomgå og rapportere om gjennomføringen og anvendelsen av tilsynsmyndigheten omhandlet i artikkel 104 nr. 1 bokstav j) og l) og framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet.»

Artikkel 2

Innarbeiding i nasjonal rett

1. Medlemsstatene skal innen 28. desember 2020 vedta og kunngjøre de bestemmelsene som er nødvendige for å etterkomme dette direktivet. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

De skal anvende disse bestemmelsene fra 29. desember 2020. De bestemmelsene som er nødvendige for å overholde endringene fastsatt i artikkel 1 nr. 21 og nr. 29 bokstav a), b) og c) i dette direktivet med hensyn til artikkel 84 og artikkel 98 nr. 5 og 5a i direktiv 2013/36/EU, får anvendelse fra 28. juni 2021, og de bestemmelsene som er nødvendige for å overholde endringene fastsatt i artikkel 1 nr. 52 og 53 i dette direktivet med hensyn til artikkel 141b, 141c og artikkel 142 nr. 1 i direktiv 2013/36/EU, får anvendelse fra 1. januar 2022.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktivet, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktivet omhandler.

Artikkel 3

Ikrafttredelse

Dette direktivet trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 4

Adressater

Dette direktivet er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel 20. mai 2019.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

G. CIAMBA

Formann
